

Христос Воскрес! Воістину Воскрес!

Вітаємо передплатників, читачів і рекламодавців, які святкують свято Христового Воскресіння за Григоріанським календарем.

Миру і щастя дому Вашому, Вам, рідним і близьким, а Україні — перемоги!

АТАКИ НА СТОЛИЦЮ

Рано-вранці 21 березня російські війська випустили по Києву 31 ракету, усіх їх збили сили ППО, повідомили Повітряні сили. У результаті атаки поранення зазнали щонайменше 13 людей, були пошкоджені житлові будинки та промислові об'єкти, повідомила міська влада.

25 березня у Києві було чути сильні вибухи.

Внаслідок ракетної атаки росіян пошкоджено триповерхову будівлю спортзали в Печерському районі Києва. Попередньо постраждало 2 особи, яким лікарі надають не-

обхідну допомогу. На місці тривають пошуково-рятувальні роботи. Рятувальники розбирають завали.

Також у Голосіївському, Дніпровському та Солом'янському районах попередньо сталися падіння уламків, без потерпілих. Наразі рятувальники обстежують території.

У Дарницькому районі є пошкодження приватного будинку.

У Голосіївському районі в лісосмузі виявлено уламки ракети.

На усіх локаціях працюють рятувальники, правоохоронці проводять слідчі дії.

Фото кореспондентів «АрміяInform», «Радіо Свобода»

ПОЛЬСЬКІ ФЕРМЕРИ ЗНИМАЮТЬ БЛОКАДУ З РОСІЙСЬКОГО КОРДОНУ

Польські фермери призупинили акцію протесту на кордоні з росією, який вони розпочали 20 березня, заблокувавши перетин кордону та пропускаючи одну машину на годину, повідомляє «Польське радіо».

Член правління Вармінсько-Мазурської сільськогосподарської палати Єжи Салітра заявив, що протестувальники були здивовані, скільки товарів надходить до ЄС з росії.

«Європейський Союз ще не ухвалив рішення про заборону імпорту зерна з рф до Співтовариства. Попри те, що країни засудили напад росії на Україну, товарообмін із росією постійно триває. Перевозять багато чого, зокрема везуть газ і не лише скраплений, один водій сказав, що везе метан», — розповів він.

Протестувальники заявили, що вирішили призупинити блокаду кордону через прийдешні Великодні свята, хоча на початку анонсували, що вона триватиме не менше місяця.

Водночас блокада українського кордону з боку Польщі на разі продовжується. Станом на неділю, 24 березня рух було повністю припинено на пунктах пропуску «Ягодин» та «Рава-Руська». Там у чергах стояли приблизно 500 вантажних автомобілів.

У розблокованих КПП на польському кордоні теж спостерігались черги. Також утворилися черги у пунктах на кордоні з іншими країнами, окрема Словаччиною.

За Іриною Знає, «Дзеркало тижня», «Суспільне»

Пожежники гасять пожежу на електропідстанції після ракетного обстрілу в Харкові, 22 березня 2024 року. (Фото: Сергій БОБОК / AFP)

ЗАХИСТІТЬ ЖИТТЯ ВІД НЕЛЮДІВ З МОСКВИ!

Понад 90 ракет та 60 іранських дронів використала росії в масштабному обстрілі території України в ніч на 22 березня, повідомив президент України Володимир Зеленський.

Зеленський та представники міжнародної спільноти, включаючи президентку Молдови Маю Санду, міністра закордонних справ Литви Габріеліуса Ландсбергіса, посолку США в Україні Бріджит Брінк, закликали якнайшвидше надати Україні необхідну зброю та засоби протиповітряної оборони.

Президент України закликав партнерів надати Україні необхідні засоби ППО, зокрема системи “Patriot”.

“У російських ракет немає затримок, як у пакетів допомоги нашої державі. У “шахедів” немає нерішучості, як у деяких політиків. Важливо розуміти ціну затримок і відкладених рішень. Системи “Patriot” повинні захищати Харків і Запоріжжя, потрібна ППО, щоб захистити людей, інфраструктуру, будинки та греблі”, — написав президент в мережі “X”.

Партнери точно знають, що необхідно. Точно можуть підтримати. Потрібні ці рішення. Життя має бути захищене від цих нелюдей з москви”.

Габріеліус Ландсбергіс жорстко розкритикував “помилки” Заходу щодо ненадання достатньої кількості зброї та ППО Україні, які, на його думку, “визначають хід цілого століття”.

“Ми перекрили постачання зброї, ми не змогли забезпечити достатню протиповітряну обо-

рону, а тепер просимо українців сидіти склавши руки, поки на їхні родини падають крилаті ракети. Такі помилки визначають хід цілого століття. І цьому немає жодного виправдання”, — написав Ландсбергіс на своїй сторінці в мережі “X” 22 березня.

Посолка США в Україні Бріджит Брінк також закликала допомогти Україні “зараз”.

“Вже другий день поспіль вся Україна прокидається ще до світанку через загрозу гіперзвукових та крилатих ракет”, — написала Брінк на своїй сторінці в мережі “X”.

“Варварські атаки росії по всій країні продовжують загрожувати цивільному населенню та порушують міжнародне право. Україні потрібна наша допомога зараз”, — додала вона.

Президентка Молдови Мая Санду вказала, що російській агресії “немає меж”, а Україна захищає “мир в Європі”.

“Сьогодні вранці росія запустила понад 90 ракет і 60 безпілотників “Шахед” по території України, вразивши об’єкти критичної інфраструктури. Їхній агресії немає меж. Україну потрібно забезпечити всім необхідним, щоб вона могла протистояти вторгненню та захистити мир у Європі”, — написала Санду в мережі “X”.

Зупинити російські атаки проти українського населення та енергоінфраструктури закликав верховний представник ЄС із зовнішньополітичних питань Жозеп Боррель.

«Голос Америки»

УКРАЇНА, ГРУЗІЯ І БОСНІЯ ТА ГЕРЦЕГОВИНА МОЖУТЬ ОТРИМАТИ СТАТУС КАНДИДАТІВ У НАТО

Україна, Грузія і Боснія та Герцеговина можуть отримати статус кандидатів у НАТО – відповідний новий статус погодили на Парламентській асамблеї Альянсу. Косово може стати асоційованим членом, і Мальта отримає асоційоване членство.

Такі рішення ухвалив постійний комітет Парламентської асамблеї НАТО на зустрічі у Таллінні 23-24 березня, йдеться на сайті ПА.

Участь у роботі асамблеї взяли понад 40 законодавців з НАТО. На зустрічі делегати привітали нового союзника НАТО — Швецію, на цій першій зустрічі шведські парламентарі були присутні як повноправні члени.

У своєму виступі прем’єр-міністр Естонії Кая Каллас наголосила, що двері НАТО мають залишатися відчиненими, оскільки це робить Альянс сильнішим.

"Незабаром Естонія відзначає 20-річчя членства в НАТО. НАТО зробило Естонію сильнішим – у цьому немає жодних сумнівів – але

також наше членство зміцнило Альянс...", - заявила Каллас.

Вона закликала країни-члени більше інвестувати в оборону. "Не лише 2% нашої економіки, а як мінімум 2,5%. Естонія зараз інвестує понад 3% в оборону", — додала голова естонського уряду.

Законодавці країн НАТО також підготували свої початкові рекомендації щодо того, як головам держав і урядів країн Альянсу слід зміцнювати колективну оборону та стримування, трансформувати НАТО і зберігати повну підтримку перемоги України. Ці рекомендації обговорять на саміті у Вашингтоні 9-11 липня цього року. А остаточні рекомендації Асамблеї для Вашингтонського саміту НАТО щодо кандидатів будуть погоджені під час весняної сесії в Софії (Болгарія) наприкінці травня.

Віра Перун,
«LB.ua»

У ПУТІНА ВИЗНАЛИ СТАН ВІЙНИ ТА ЗРОБИЛИ ЦИНІЧНУ ЗАЯВУ ПРО «ІСНУВАННЯ УКРАЇНИ»

росія перебуває у стані війни, нібито, через те, що Захід почав підтримувати Україну.

Про це заявив прес-секретар російського диктатора Дмитрій Песков, повідомляє "РБК-Україна" з посиланням на "Аргументи та факти".

"Ми перебуваємо в стані війни. Так, це починалося як "спеціальна військова операція", але щойно там утворилася ця компашка, коли колективний Захід став учасником цього на боці України, для нас це вже стало війною. Я в цьому переконаний. І кожен повинен це розуміти, для своєї внутрішньої мобілізації", — заявив він.

Водночас Песков ляпнув, що "росія не може допустити існування на своїх кордонах держави, у якої задокументовано намір використовувати будь-які методи, щоб відібрати в неї Крим, не кажучи вже про території нових регіонів".

Пізніше Песков почав виправдовуватися за свої слова про "стан війни".

"Правовий статус СВО де-юре не змінився, але де-факто все це перетворилося на війну на тлі дедалі більшої залученості Заходу в конфлікт", — заявив він.

За Валерією Поліщук, «РБК-Україна»

ПЕРШИЙ РЕСПУБЛІКАНЕЦЬ У КОНГРЕСІ ПІДПИСАВ ПЕТИЦІЮ

Перший член Палати представників США від Республіканської партії Кен Бак підписав петицію, що дозволить в обхід спікера Майка Джонсона винести голосування за законопроект про виділення допомоги Україні. Загалом петицію вже підписали 188 конгресменів при 218 необхідних. Про це повідомляє «The Hill».

Республіканець від штату Колорадо Кен Бак став першим членом своєї партії, який підписав цю петицію у четвер, 21 березня, за день до того, як він збирається піти з Конгресу.

Попри те, що Бак залишає Конгрес США, його ім'я залишатиметься на петиції, доки не буде обраний його наступник. У разі, коли наступник також підпише цю петицію, ім'я Бака буде видалено.

Демократи у Палаті представників стверджують, що в разі винесення на голосування законопроекту, який передбачає допомогу Україні, він набере понад 300 голосів.

Максим Липчанський, «Кореспондент»

В УРЯДІ ВІДПОВІЛИ НА ЗАКЛИКИ США НЕ БИТИ ПО НПЗ РОСІЇ

Нафтопереробні заводи росії є законними цілями України з військового погляду. У цьому випадку ЗСУ діють за стандартами НАТО. Про це заявила віцепрем'єрка з питань європейської і євроатлантичної інтеграції Ольга Стефанішина під час Київського безпекового форуму.

"Ми розуміємо заклики американських партнерів. Водночас ми воюємо тими спроможностями, ресурсами та практиками, які наявні у нас сьогодні", — сказала вона.

Стефанішина розповіла, що у лютому 2022 року, на початку повномасштабної війни, говорила зі штаб-квартирою НАТО і там їй пояснили, що у розумінні Альянсу означає "закрити небо" над Україною.

"Вони сказали: "Ольга, ти ж не розумієш стандартів НАТО. У розумінні НАТО це означає насамперед знищити інфраструктуру на території рф, яка дає можливість бомбити українські міста. Заводи, які роблять ракети". Тож ми діємо відповідно до найкращих стандартів НАТО", — зазначила віцепрем'єрка.

Алена Шевчук, «Кореспондент»

ЛЮДИ — МАЙТЕ БОГА В СЕРЦІ!!!

Трагічна та ганебна практика, яка має місце мало не щодня в українських містах та селах. Але зупинюсь на одній конкретній.

Смт. Виженка (поруч з моїм рідним містом Вижниця) днями привезли загиблого на фронті воїна Дмитра Клима, який цілий рік був безвісти зниклим. Лише через РІК знайшли та ідентифікували тіло, і привезли додому до сім'ї. Поруч з їх будинком кладовище, де поховані його батьки, бабусі та дідусі, і родина має там місце для поховання. Кладовище —

при Миколаївській церкві упц, священник якої не впустив родину з тілом загиблого героя до церкви і, звісно, відмовився відспівувати службу.

Тому його відспівували біля церкви священники ПЦУ.

В цей же час жіночки-прихожанки цієї церкви упц повністю підтримують дії священника, який не пускає відспівати з гідністю та почестями героя в церкві кажучи, цитую: «ну всьо правильно, в свою хату чужих не пускаємо»....

Я коли це пишу у мене просто серце стискається від болю. Як таке можливо ?????!!!!!! Люди, вам колись буде соромно за це!!!

Як після цього ви дивитесь в очі родині воїна, тіло якого навіть в церкву не занесли?! А потім ви заходите в свій храм зі словами «Госпаді памілуй, спасі і сохрани», бо священник простить всі ваші гріхи...

Для мене це вже не про Бога та віру, а про сліпе фанатичне слідування незрозуміло яким цінностям.

Царство небесне полеглому за свободу!

Текст і фото: «Фейсбук» народної депутатки Ірини Никорак

ЄВРОПА ОБ'ЄДНАНА, А РОСІЯ — СЛАБКА

Канцлер Німеччини Олаф Шольц, представляючи позицію німецького уряду, заявив про єдність Європи, яка продовжить надавати допомогу Україні у вигляді поставок озброєнь і не прийме жодного мирного рішення за рахунок України.

Німеччина та Європа підтримуватимуть Україну стільки, скільки буде потрібно, заявив канцлер Олаф Шольц. Виступаючи в Бундестазі, очільник німецького уряду оцінив проведення «виборів» у росії як ознаку слабкості кремля.

Представляючи позицію німецького уряду напередодні саміту ЄС у Брюсселі, канцлер Шольц заявив про єдність Європи, яка продовжить надавати допомогу Україні у вигляді поставок озброєнь і не прийме жодного мирного рішення за рахунок України.

«Ми стоїмо разом, Німеччина і Франція, Веймарський трикутник, весь Європейський Союз. Це послання, яке ми надсилаємо росії», — сказав Олаф Шольц.

А також оголосив, що на саміті в Брюсселі він буде агітувати за використання прибутку від заморожених російських активів в Європі на закупівлю зброї для України.

За його словами, цього року на ці цілі може бути виділено до 5 мільярдів євро. Канцлер оцінив проведення нещодавніх президентських «виборів» у росії та тиск на опозицію як ознаки слабкості російського керівництва.

«Росія не є сильною», — підкреслив канцлер Шольц.

Українська Служба «Польського радіо»

ЦЕ НЕ ПИТАННЯ «ЯКЩО», ЦЕ ПИТАННЯ «КОЛИ»

Україна сьогодні наблизилася до повноцінного членства в Північноатлантичному альянсі, як ніколи раніше.

Як повідомляє «АрміяInform», про це заявив генеральний секретар НАТО Єнс Столтенберг у відеозверненні під час щорічного Київського безпекового форуму.

За словами Єнса Столтенберга, путін хотів заборонити Україні обирати свій власний шлях, відсторонивши від євроатлантичної сім'ї.

«Проте він досяг прямо протилежних результатів. Сьогодні Україна є кандидатом на членство в ЄС. І ви наблизилася до НАТО, як ніколи раніше», — сказав він.

Генеральний секретар також наголосив, що путін недооцінив єдність НАТО і відданість Альянсу підтримці України.

«Держави НАТО надали 99% всієї військової допомоги Україні на десятки мільярдів доларів. І буде ще більше. Ми допомагаємо зробити ваші Збройні Сили і техніку більш сумісними із союзниками НАТО, готуючись до вступу України до Альянсу. Це не питання «якщо», це питання «коли», — наголосив Єнс Столтенберг.

Він додав, що Україна вже завдала важких втрат російським силам, відкинувши російський Чорноморський флот і відкривши коридор для експорту зерна та інших товарів.

«СВІТ ЗМІНИВСЯ, СВІТ СТАЄ ВСЕ СКЛАДНІШИМ І БІЛЬШ НЕБЕЗПЕЧНИМ»

Ліда М. Василин

«Я хочу сказати, що хоча ми значно збільшуємо наші інвестиції в оборону, ми мусимо робити більше. І Канада зробить більше, світ зміниться, світ стає складнішим і більш небезпечним», — так заявив міністр національної оборони Білл Блер на прес-конференції 4 березня 2024 року, яка відбулася на Едмонтонській військовій базі. Головна ціль прес-конференції — проголошення значної інвестиції у ремонт та відновлення будинків на Едмонтонській військовій базі. Це також була нагода запитати міністра про ганадську підтримку України.

Після зустрічі з пресою міністр Блер разом із Ренді Буасоно, міністром праці, розвитку робочих сил та офіційних мов, неформально зустрілися з генеральним консулом України в Едмонтоні Олександром Данилейком та представниками українсько-канадської громади, щоб поділитися інформацією про «Operation Unifier».

Бригадний генерал Стівен Гресем привітав присутніх. Він командир 3-ї Канадської Дивізії, яка розміщена в Едмонтоні й пояснив, що це найбільша дивізія з чотирьох канадських дивізій і охоплює всі військові підрозділи від Тандер-Бей до Вікторії та від Летбрідж до Резолют-Бей. «3-тя Дивізія — це армія Заходу та армія Півночі, і ми живемо та працюємо в понад 130 місцевостях у цій величезній території. 3-тя Дивізія готує військові сили для експедиційно-міжнародних операцій, і також для внутрішніх операцій та готова відгукнутися на будь-які виклики уряду Канади. Протягом наступних кількох місяців 3-тя Дивізія висилатиме війська на різні операції по цілому світі, включно з «Operation Unifier». Це місія, в якій Збройні Сили Канади тренують Збройні Сили України (ЗСУ), на підтримку України та «Operation Reassurance», яка є нашою найбільшою закордонною місією з підтримки НАТО в Центральній та Східній Європі». 3-тя Дивізія готова підтримувати канадське населення в домашніх потребах, як це вони робили влітку 2023 року, коли 8 разів відбули завдання в часі природних катастроф в Альберті, Бритійській Колумбії та Північно-Західних Територіях.

У своєму виступі міністр Блер заявив: «Ми зобов'язані надати нашим військам усе приладдя та сучасну інфраструктуру, необхідні для виконання їхньої роботи. Чи це через збільшення наших витрат на оборону, забезпечення наших військових новим і сучасним обладнанням, чи полегшення життя родин військових. Тому що кожен член наших збройних сил представляє найкраще, що Канада може дати».

Білл Блер продовжив: «Наші військові також заслуговують працювати в сучасних, чистих докільях, які є тривалі тепер і в майбутньому. Важливо, щоб у них було обладнання, необхідне для виконання роботи, і щоб обладнання було в доброму робочому стані.

Сьогодні я тут, щоб повідомити про деякі наші зусилля з модернізації нашої військової бази тут, в Едмонтоні. Мені приємно повідомити, що ми інвестуємо 43,3 мільйона доларів в модернізацію 124 будинків на базі в Едмонтоні. Будинки перейдуть модернізацію, яка краще задовольнятиме потреби військових і заощадить гроші канадським платникам податків. Ці ремонти допоможуть зменшити витрати на електроенергію на цій базі на 21%, що заощадить платникам податків 2 мільйони доларів на рік, а це гроші, які можна буде інвестувати в інші потреби Збройних Сил Канади. Ця модернізація створить 125 робочих місць на час ремонту. Це є добра новина для армії та докілья». Подібні модернізації військових об'єктів проводяться по всій Канаді.

У своїх коментарях міністр Буасоно навітлив історію Едмонтонської військової бази. Він сказав, що «...ця база та її персонал мають довгу історію та горду історію виконання найважливіших військових місій нашої країни, починаючи з часів Другої світової війни. Ми пам'ятаємо, яку важливу роль відіграла кожна особа на цій базі у здійсненні «Operation Unifier» у Великобританії, після жорстокого та незаконного вторгнення росії в Україну у 2022 році. Ми щойно відзначали жалібну річницю, два роки цієї незаконної війни, вторгнення росії в Україну, намагаючись порушити міжнародний порядок, заснований на правилах, який точно довів до добробуту та мирних часів після Другої світової війни».

Звертаючись до присутніх військовослужбовців Збройних Сил Канади, міністр Буасоно зазначив: «Ви надали нашим українським друзям навчання танкового вжитку, та медицини на полі бою, щоб вони могли захищати свою країну та демократію в цілому світі. Праця, яку ви виконуєте тут, є надзвичайно важливою на міжнародній арені, так і для нас, у Канаді».

В справі «Operation Unifier», міністр Блер сказав, що вояки з Едмонтону були заангажовані в цій операції, забезпечуючи українцям відмінну підготовку. «Багато тут, в Едмонтоні, також брали участь в «Operation Unifier», надаючи українцям важливі бойові навички. Минулого тижня я був в Україні з прем'єр-міністром Трюдо, і ми почули безпосередньо від президента Зеленського, як я і чув від їхніх військових керівників, про неймовірний вплив цього навчання. Отже, я хочу, щоб усі члени Збройних Сил Канади, які брали участь в «Operation Unifier» і зробили внесок у ці зусилля, знали, що ваші зусилля з підготовки понад 40,000 українських військовослужбовців визнаються в усьому світі та високо цінуються народом України».

У відповідь на питання про готовність канадських військ, міністр Блер заявив: «Ми збираємося покладатися на мужчин і жінок канадських збройних сил, щоб захи-

- ### КІЛЬКОМА РЯДКАМИ

 - Росія завербувала близько 2000 непальців для участі у війні проти України.
 - Пастора євангельської церкви з Новолукомля в Білорусі Олександра Зарецького заарештували на 15 діб за те, що він у своїх проповідях закликав молитися за Україну.
 - Міністерка закордонних справ Нідерландів Ганке Брюїнс Слот заявила, що попри анексію росією Криму десять років тому, півострів завжди буде української територією. Про це вона написала у своєму "Twitter": "Десять років тому росія незаконно анексувала Крим. Хоч би що вони стверджували з того часу: Крим – український. Так було й буде завжди. Нідерланди повністю підтримують незалежність, суверенітет та територіальну цілісність України, і ми продовжуємо їх підтримувати. Крим — це Україна”.
 - 20 березня Україна отримала перший транш 4,5 млрд. євро за новою програмою макрофінансової допомоги Євросоюзу.
 - Високий представник Європейського Союзу з питань закордонних справ і політики безпеки Жозеп Боррель офіційно запропонував ЄС використати доходи від заморожених активів РФ на військову допомогу Україні. «Я з нетерпінням чекаю швидкого прийняття Радою. Це продемонструє єдність ЄС і готовність підтримувати Україну та її народ» – написав Боррель у мережі «X».
 - Через блокування польськими фермерами кордону з Україною, у березні 2024 року Україна втратить 6,5 млрд. грн. надходжень від митниці.
 - Канада в рамках нової військової допомоги передасть Україні партію приладів нічного бачення. Про це заявив міністр оборони Канади Білл Блер. Цю допомогу на суму близько 7,5 мільйона канадських доларів буде отримано від канадської компанії «Twenty20 Insight Inc».
 - У Великій Британії 18 липня пройде четвертий саміт Європейської політичної спільноти за участю близько 50 лідерів Європи. На зустрічі зберуться "європейські друзі, партнери та сусіди, щоб вирішити наші спільні проблеми — від надання повної підтримки Україні до припинення контрабанди людей та нелегальної міграції”, — йдеться у заяві прем'єр-міністра Великої Британії Ріші Сунака.
 - Канада розглядає можливість закуповувати для власних оборонних потреб дрони, вироблені в Україні. під час лютого візиту до Києва міністр оборони Канади Білл Блер обговорив досвід України у використанні дронів на полі бою, а також досягнення у їх виробництві із міністром з питань стратегічних галузей промисловості Олександром Камишінім. “Ми обговорили можливості для співпраці, й навіть те, як союзники по коаліції, в тому числі Канада, могли б інвестувати у придбання вироблених в Україні дронів. Як на мене, це дуже реально”, — сказав Блер.
 - Прем'єр-міністр Канади виступив із потужною промовою у зв'язку з десятиріччю анексії Криму росією. У своєму зверненні Джастін Трюдо нагадав, що саме тоді, а не 24 лютого 2022 року, почалася російська агресія. У зв'язку із цим Трюдо вкотре нагадав, що його країна продовжить надавати Україні всебічну допомогу, щоб відновити порядок та справедливість. “Україна залишиться українською, і ми підтримуватимемо Україну стільки, скільки буде необхідно”, — сказав канадський прем'єр.
 - Україна здатна подвоїти виробництво і виготовляти два мільйона безпілотників на рік за умови додаткової фінансової підтримки з боку західних країн і бізнесу. Про це заявив міністр цифрової трансформації Михайло Федоров. Міністр додав, що понад 90% безпілотників, що використовують нині українці, виробляються в Україні, а у сфері задіяно більше 200 українських компаній. "Україна стала майже самодостатньою у складанні безпілотників, за винятком комерційних квадрокоптерів для розвідки. Однак комплектуючі завжди доводиться закуповувати за кордоном", — зауважив він.
 - Міністр оборони Австралії Річард Марлз заявив, що країна вирішила приєднатися до Великої Британії та Латвії у наданні безпілотників для України, яка протистоїть збройній агресії РФ.
 - У Красноярському краї росії найближчим часом закриють дві колонії. Майже всіх ув'язнених відправили на війну проти України.
 - Завдяки доказовій базі Служби безпеки України 15 років тюремного ув'язнення заочно отримав колишній міністр освіти та науки Дмитро Табачник і 12 років заочно — колишній очільник Державної реєстраційної служби Дмитро Ворона. Також у відомстві зазначили, що у засуджених конфісковано їхнє майно на понад 200 млн. грн.

Фундація Будучність

Фундація Будучність - зростає, розвивається і діє згідно сучасних потреб нашої громади, але має впевнену візію на майбутнє.

Кожна пожертва, спрямована на підтримку громадських, культурних, історичних та освітніх зусиль в Канаді, є важливим знаком довіри і підтримки діяльності нашої Фундації.

МИ ПІДТРИМУЄМО

Історичні проекти та культурні заходи

Медичні та гуманітарні проекти

Важливі видання

Документальні фільми

Концерти та музичні записи

Молодь та спорт

Освітні, наукові, дослідницькі публікації та виставки

Громадські заходи, конференції, семінари

Проекти, направлені на зміцнення добробуту українців

2282 Bloor Street West, Toronto, Ontario M6S 1N9 Phone: (416) 763-3388 Fax: (416) 763-4512 Website: bcufoundation.com

OMNI 1 - ON

субота - 8 PM
вівторок - 11 PM*
субота - 7 AM*

OMNI - AB

неділя - 8 AM

OMNI - BC

неділя - 8 AM

*Повторення

Дивіться Forum TV!

Рекламуйтеся або станьте спонсором частини програми!

Дивіться програму по всій Канаді на телеканалі OMNI!

 ForumTV Canada

 @ForumTVCanada

www.forumtv.ca | TEL: 416-572-8255 | info@forumtv.ca

ПІСНЯ УКРАЇНИ

РАДІОПРОГРАМА

SONG OF UKRAINE

Новини, події, вітання та пісні на замовлення
З понеділка до п'ятниці 7:30 вечора на хвилі 1320AM
В прямому ефірі www.cjmr1320.ca

Song Of Ukraine, 9 Plastics Ave, Etobicoke ON M8Z 4B6
Телефон редакції: 416-572-8251
Email: sofu.radio@gmail.com
Facebook: facebook.com/SOFUradio

РЕДАКТОР ТА ВЕДУЧА НАТАЛКА ПОПОВИЧ

"Homin Ukrainy" Publishing Co. Ltd. 9 Plastics Ave., Toronto, Ont. M8Z 4B6

Tel.: (416) 516-2443 Fax: (416) 516-4033
e-mail: homin@on.aibn.com
Суспільно-політичний тижневик
Видає Видавнича Спілка "Гомін України"
з обм. пор. у Торонті Онтаріо Канада.
Виходить щовівторка (46 разів в році)

«Гомін України» – орган Українських
Державницьких Організацій Канади

Голова редакційної колегії – д-р Олег Романишин
Редактор газети – Оксана Соколик

РІЧНА ПЕРЕДПЛАТА YEARLY SUBSCRIPTION

PUBLICATION MAIL	
Канада: \$75	Canada: \$75
STANDARD MAIL	
Канада: \$100	Canada: \$100
3CA: \$120 USD	USA: \$120 USD
міжнародні: \$250	international: \$250

Редакція не повертає надісланих матеріалів і не веде листування в їх справі, застерігає право їх скорочувати та справляти. Статті, підписані прізвищем чи ініціалами, не є обов'язково висловом становища редакції. У матеріалах з України збережено правопис оригіналу. Оголошення до кожного чергового числа приймаємо телефоном або письмово до П'ЯТНИЦІ, год. 1:00 по пол. За зміст оголошень редакція не відповідає. Річники "Гомону України" та англomовного додатку "Ukrainian Echo" можна замовляти в електронному форматі.

Tel.: 416-516-2443

e-mail: homin@on.aibn.com

www.homin.ca

Поле битви – Україна: шляхом зв'язки і боротьби

Сторінка спонсорована Фондацією Будучність - BCU Foundation

УКРАЇНСЬКЕ НАЦІОНАЛІСТИЧНЕ ПІДПІЛЛЯ НА ОДЕЩИНІ У 1940-Х РОКАХ

Юрій Щур

Одеса, як дуже важливе і стратегічне місто на березі Чорного моря, безперечно, завжди цікавила українських націоналістів. Під час німецько-совєтської війни тут було створено обласний провід ОУН-р, який своєю діяльністю охоплював усю територію Транснїстрїї. Одеську область вкрїла мережа осередків, об'єднаних у районні та окружні ланки. За даними Т. Вінцовського та І. Нікульчи, протягом 1941-1944 років на території Транснїстрїї до самостїйницького підпілля належало не менше тисячі осіб, питому вагу серед яких складали оунівці.

ОУН-р посилила свою діяльність в жовтні 1942 року, коли до Одеси прибули колишні керівники Південної похідної групи Тимофїй Семчишин («Мирослав Рїчка») та Мефодїй Павлишин («Матвій»). На той час тут підпіллям керував Богдан Яворський разом з Мирославом Чинегою («Курентулом»). Серед провідного активу можемо виокремити П. Вітряного (лідер групи спеціалїстів), В. Брижїцького (очолював групу педагогічних кадрів), П. Нанїєв й Р. Гавдзинська (групи студїюючої молодї) та лїдера молодїжного напрямку, студентку харчового технікуму Олександру Плеве (з усіх вищевказаних вона єдина станом на 1945 рік уникнула арешту совєтських органів держбезпеки).

Наприкінці 1942 року обласний провід очолив Тимофїй Семчишин, його заступником призначено Мефодїя Павлишина з обов'язками військового референта. Референтуру Служби безпеки було доручено Богдану Яворському, а пропагандистський напрямок – Мирославу Чинезї. Оргреферентом став підпільник «Лемко». Зв'язковим проводу був «Ваня». Серед співробітників референтури пропаганди згадуються Михайло Соколик («Ігор») та Ірина Горошенко («Дарина»).

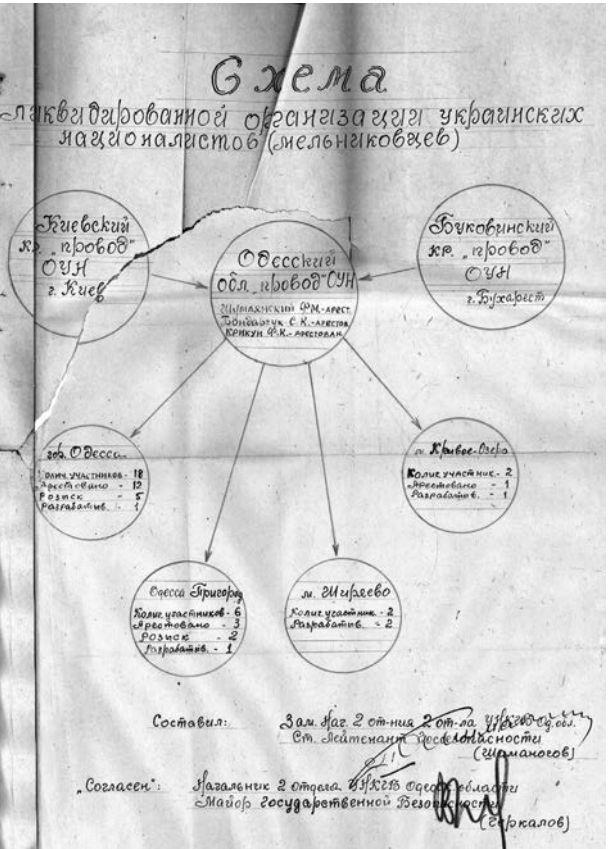
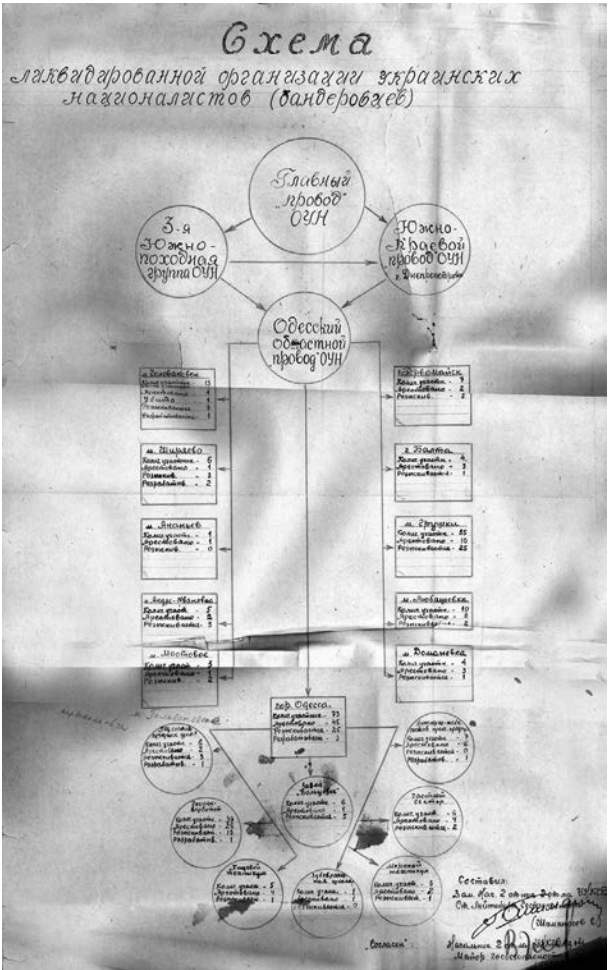
На теренах Одещини була облаштована підпільна друкарня, куратором роботи якої був безпосередньо обласний провідник Семчишин. Тут друкувалися як видання місцевого підпілля («За державність», «Чорноморський вісник»), так і Проводу ОУН-р Південноукраїнських земель («Молода Україна»).

Не останню роль у діяльності одеських оунівців відігравав військовий напрямок. Керівником відповідної референтури Мефодїєм Павлишиним було утворено мобілізаційний штаб УПА, до якого увійшли, зокрема, колишній лейтенант Червоної армії Нікульський й колишній поручик царської армії Брижїцький. Задача співробітників штабу полягала у залученні до відділів УПА молодї й колишніх старшин царської й совєтської армій та УНР.

Для потреб повстанських відділів, які діяли на Західноукраїнських землях, обласний провід відправив значну кількість медикаментів (їод, хїнін, аспїрин, стрептоцид, перев'язочні матеріали тощо).

Цїлком усвідомлюючи небезпеку від діяльності українських націоналістів в Одесї й області, совєтські спецслужби проводили протиоунівську діяльність ще під час румунської й німецької окупації. В обласному центрі було створено 2 совєтські резидентури у складї 12 агентів, частина з яких працювала виключно по лїнії націоналістичного підпілля.

Активїзувалася ця діяльність після повернення совєтської влади. Внаслідок проведення агентурно-слідчих заходів, члени ОУН були виявлені серед студентів університету, консервного й медичного інститутів, морського, дорожнього й харчового технікумів, стоматологічної школи, а також серед педагогічного складу навчальних закладів, артистів Українського театру ім. Шевченка, працівників порту, ряду промислових підприємств

тощо. На периферії основною базою для підпілля стали молодь, вчителі та колишні учасники Української революції 1917-1921 років.

На території Одеси станом на середину 1945 року, внаслідок агентурно-оперативної роботи, було встановлено 73 особи, які належали до підпілля ОУН-р, із них 45 було заарештовано, 25 – оголошені у розшук. У активній розробці перебували троє: дружина Семчишина Таїсія Захарова («Лена»), науковий співробітник Археологічного музею Теофіл Згоральський (підтримував зв'язки із оунівцем Святославом Караванським) та бухгалтер районного житлоуправління, учасниця похідної групи Ірина Шумська.

На периферії співробітникам одеського НКГБ були виявлені осередки ОУН-р у наступних районах: Голованівському (Кіровоградська область), Першотравневому (пізніше – в Захарівському районі), Ширяївському, Балтському, Ананївському, Грушківському (з 1949 року центр району перенесено до м. Ульяновка, Кіровоградська область), Андре-Іванівському (пізніше – Миколаївському),

Любашівському, Мостовському (пізніше – населений пункт Доманівського району Миколаївської області) та власне Доманівському.

У Голованівці підпілля було організоване Ярославом Христюком. До керівництва належали також Іван Рудник та Федір Хоменко, які, працюючи в місцевій друкарні, організували нелегальний випуск націоналістичної літератури, яку потім поширювали на території району. В районі також було створено й озброєно відділ УПА, який наприкінці 1943 року відійшов у Вінницькі ліси.

У Любашівському районі осередки підпілля були створені в червні 1943 року під час приїзду з Одеси колишнього капітану Чорноморського флоту Володимира Аркана, що видавав себе за комерсанта. Мостівське підпілля було створене студентом Миколою Ковалем, який знаходився на зв'язку із військовим референтом Павлишиним. Розбудовою ОУН-р у Ширяївському районі займалися Мефодїй Павлишин та зв'язковий обласного проводу «Ваня», якого тут знали як Івана Корчинського. Він же працював і у Балтському районі.

Загалом, на периферії, на середину літа 1945 року було виявлено 88 членів ОУН-р, з них заарештовано – 35.

Одеське підпілля ОУН, кероване полковником Андрієм Мельником, потрапило до пастки совєтських спецслужб на початку свого існування. У січні 1942 року у Києві до організації був залучений Федір Крикун, який отримав псевдонім «Морський» і був призначений обласним провідником на Одесу. Залучення до ОУН Крикун розпочав у колї найближчого оточення. Однак особа, яка була залучена ним першою, виявилася агентом НКГБ «Гусевим». Цей агент був призначений Крикуном на посаду керівника міського проводу ОУН в Одесї під псевдо «Сивий-Старий».

В рамках роботи з налагодження діяльності ОУН по області, Федір Крикун створив кооператив для чиновників одеського муніципалїтету. На чолї кооперативу, знову ж таки, опинився «Гусев». До новоствореної організації набиралися люди з середовища ОУН, а поїздки на заготівлю продуктів використовувалися для створення осередків підпілля. Зокрема, таким чином вдалося організувати малочисельні ланки в Ширяївському, Кривоозерському (тепер – в Миколаївській області) та Одеському приміському районах.

Після повернення совєтської влади вирахувати підпілля, враховуючи наявність агента на керівній посадї, було неважко. На 28 членів ОУН була заведена агентурна справа. Заарештовано було 16 оунівців, 7 перебували у розшуку, ще 5 активно розроблялися. Серед заарештованих був і провідник Федір Крикун, також директор Українського театру Степан Бондарчук («Батя») та доцент Одеського університету Федір Шуляньський.

У 1946 році совєтським спецслужбам вдалося виявити ще один осередок цієї організації. Агентурна справа «Застава» була заведена на групу переселенців із західноукраїнських земель, яких підозрювали у належності до ОУН, очолюваної Мельником. У розробці перебувало 5 осіб, зокрема колишні жителі с. Городло Грубешівського повіту Люблінського воєводства (Польща):

- Данило Мелех, 1918 р.н., колишній офіцер польської армії, різноробочий у колгоспї;
- Іван Павлюк, 1916 р.н., працював на заготівлях у сільській кооперації;
- Степан Уляницький, 1913 р.н., в період німецької окупації – волосний муж довір'я, працював вантажником на залізничній станції.

Переїхавши до Одеської області, ці люди проводили антисовєтську діяльність й, на думку

ЛАУРЕАТИ ШЕВЧЕНКІВСЬКОЇ ПРЕМІЇ 2024

Президент України указом затвердив лауреатів Національної премії України імені Тараса Шевченка 2024 року. Про це йдеться на сайті Офісу президента, указ № 143/2024.

"Література"

- Дмитро Лазуткін за книгу поезій "Закладка";
- Ярина Чорногуз за книгу поезії "[dasein: оборона присутності]".

"Публіцистика, журналістика"

Євген Малолетка, Мстислав Чернов, Василиса Степаненко за серію журналістських матеріалів про облогу Маріуполя (репортажі, фото та відеорепортажі, розслідування та фільм "20 днів у

Маріуполі").

"Музичне мистецтво"

- Джамала — за альбом "Qirim";
- композиторка Кармелла Цепколенко — за кантати "Читаючи історію" за поезією Оксани Забужко, "Звідки ти, чорна валко, пташина зграє?" за по-

езією Сергія Жадана, "Дуель-Дует" для скрипки та контрабасу, Симфонію № 5.

"Театральне мистецтво"

Іван Уривський, Тетяна Овсійчук, Сусанна Карпенко за виставу "Конотопська відьма" за повістю Григорія Квітки-Основ'яненка Націо-

нального академічного драматичного театру імені Івана Франка.

"Візуальні мистецтва"

Андрій Єрмоленко — серія робіт "Ukrainian resistance // Український опір".

Указом президента також встановити, що розмір премії цього року — 429 тисяч гривень кожна.

Лауреати у 5 із 7 категорій

Цьогоріч не визначили лауреатів із двох категорій: літературознавства і мистецтвознавства та кіномистецтва, хоча претенденти були. Голова Шевченківського комітету Євген Нищук зазначив, що за положенням, якщо у категорії декілька

претендентів набрали велику кількість голосів, то комітет може оголосити лауреатами Шевченківської премії одразу обох, і разом з тим не визначити переможця або переможницю в категорії, де номінантам не вистачило голосів.

Національна премія України імені Тараса Шевченка, або Шевченківська премія — державна нагорода України, заснована у 1961 році. Вручається за вагомий внесок у розвиток культури й мистецтва.

Одна людина може отримати нагороду раз за життя. Присуджує відзнаку президент України на підставі рішення комітету з Національної премії України імені Тараса Шевченка.

Євгенія Луценко, «Суспільне»

УКРАЇНСЬКЕ НАЦІОНАЛІСТИЧНЕ ПІДПІЛЛЯ НА ОДЕЩИНІ У 1940-Х РОКАХ

➔ Закінчення з стор. 5

МГБ, займалися створенням осередків підпілля у Роздільнянському, Ширяївському й інших районах Одеської області. Данило Мелех у приватній розмові із своїм знайомим, який виявився агентом МГБ, говорив, що задача підпільників полягає у розширенні мережі й налагодженні зв'язків із ОУН на Західній Україні. З цією метою, зокрема, готувалися зв'язкові для поїздки на Волинь задля отримання вказівок щодо діяльності та літератури для поширення.

Ще один гурт українців — переселенців із Західних теренів України потрапив у розробку чекістів у травні 1947 року. Тоді співробітниками УМГБ Одеської області від агентів «Орла» й «П'ятого» було отримано дані про те, що слюсар Одеського суперфосфатного заводу Омелян Шинкарь групує навколо себе осіб, які прибули із Західної України. З метою розробки Шинкаря, до нього вдало був підставлений кваліфікований агент «Богдан», який в процесі спілкування зумів втертися у довіру й пізніше Шинкарем був залучений до націоналістичної організації, створеної ним у Одесі.

«Богдан» з'ясував, що Шинкарь, він же Шинкаренко, уродженець і довший час житель Више-Дубечанського (тепер — Вишгородського) району Київської області, у 1930-му році за антисовєтську діяльність був засуджений до 10 років ув'язнення. Після відбуття терміну у 1941 році призваний до Червоної армії, але дезертирував і перейшов до німців. Повернувся на батьківщину, де працював у поліції, пізніше у складі бойового підрозділу брав участь у зіткненнях з совєтськими військами.

Відступав з німцями, спершу був у Кракові, потім — у Празі. За оповідями Шинкаря, встановив зв'язок із командуванням дивізії «Галичина», зокрема з генералом Павлом Шадруком. Був слухачем курсів у Празі, відходив до Західної Німеччини, в

американську зону окупації. Але по репатріації був відправлений до СССР.

Прибувши до України, Шинкарь намагався оселитися неподалік від Києва, але побоювався, що буде впізнаний і засуджений за дезертирство та службу в поліції. Він підробив документи, змінив прізвище на Шинкаренко й оселився в Одесі. Проживаючи тут, Шинкарь постійно намагався встановити контакти із діючим на Західноукраїнських землях підпіллям ОУН.

На основі зібраних даних співробітниками МДБ була заведена агентурна справа «Гниль», по якій взяті в розробку:

- Омелян Шинкарь, він же Шинкаренко, 1899 р.н., уродженець с. Сваром'є (було затоплене водами Київського водосховища) Више-Дубечанського району Київської області;

- Тетяна Троценко, 1904 р.н., уродженка Одеси, співмешканка Шинкаря;

- Данило Белусяк, 1919 р.н., уродженець Івано-Франківської області, колишній борець УПА, слюсар суперфосфатного заводу;

- Степан Колісник, 1920 р.н., уродженець Івано-Франківської області, слюсар суперфосфатного заводу;

- Михайло Андрусак, 1922 р.н., уродженець Івано-Франківської області, слюсар суперфосфатного заводу;

- Павло Колушко, 1924 р.н., уродженець Тернопільської області, слюсар суперфосфатного заводу;

- Анна Бойчук, 1899 р.н., уродженка Одеси, колишній член «Прогресу», буфетниця суперфосфатного заводу;

- Валентина Бойчук, 1924 р.н., уродженка Одеси, машиністка Обласного комітету профспілки комунгоспу.

В процесі агентурної розробки Шинкаря та його оточення було встановлено, що останній через Троценку періодично збирав учасників підпільної організації й обговорював з

ними питання практичних заходів боротьби з совєтським режимом, вивчалася націоналістична література, розроблялися плани виготовлення та поширення націоналістичних листівок.

На одній з таких нарад Шинкарь запропонував учасникам своєї організації надсилати антисовєтські листівки на адреси секретарів райкомів КП(б)У, голів райвиконкомів й сільських рад, керівників совєтських закладів, органів МГБ й інших.

Зауважимо, що члени ОУН-р в цей же час широко практикували подібну діяльність, «засипаючи» Наддніпрянську Україну письмовою та друкованою агітацією через пошту. Одеські ж патріоти, для того щоби заплутати сліди, конверти з листівками планували вкидати не в місті, а у скриньки проїжджаючих поїздів.

Маючи бажання встановити зв'язки із підпіллям ОУН, Шинкарь тричі направляв учасників своєї групи в Івано-Франківську область. Так у липні 1948 року у Солотвинський (Богородчанський) район виїжджав Белусяк, який мав зустрічі із учасниками оунівського підпілля. Від них він отримав і доправив в Одесу велику кількість націоналістичних листівок. Ці листівки Шинкарь намагався поширити в Одесі, але в результаті проведеної МГБ комбінації вони опинилися в руках совєтської агентури й тим самим були вилучені.

В листопаді 1948 року в Солотвинський район виїжджали Колісник та Колушко із завданням встановити зв'язок з підпіллям і домовитися про приїзд зв'язкового до Одеси, але з невідомих причин це завдання виконане не було. У січні 1949 року в черговий раз на вказані терені виїжджав Белусяк, який відвіз для потреб підпілля бінокль, плащ-намети та інші речі, а також лист від Шинкаря з проханням до керівництва підпілля надати досвідченого підпільника для налагодження організаційної діяльності.

Повернувшись до Одеси, Белусяк доповів, що зв'язок встановлено й існує домовленість про прибуття підпільника. Однак у вказаний час, з невідомих причин, ніхто не з'явився.

В історії діяльності одеської організації на чолі з Шинкарем був й епізод з намаганням поширити діяльність на територію Київської області. В якості зв'язкового й вербувальника був відправлений совєтський агент «Богдан», який отримав від Шинкаря список контактів на малій батьківщині останнього. Як було встановлено, більшість з цих людей були прямими родичами Шинкаря, проте на контакт з його відпоручником не йшли й від розмов на антисовєтські теми утрималися.

У лютому 1949 року в помешканні Шинкаря відбулася чергова нарада, де члени організації, уродженці Західної України, виступили з вимогою активізації антисовєтської боротьби. У випадку бездіяльності планували виїхати на Івано-Франківщину, де приєднатися до збройного підпілля ОУН.

Тим часом, співробітники МГБ намагалися просунути свого агента «Богдана» по каналам зв'язку організації Шинкаря в підпілля ОУН, що діяло в Солотвинському районі, але безуспішно. А враховуючи, що підпільна організація невпинно рухалася в бік радикалізації діяльності, було вирішено виводити агента зі справи.

Сама ж агентурна справа була реалізована. Восьмеро членів націоналістичної організації, яка діяла у Одесі, були заарештовані. Під час обшуку на підвір'ї у Шинкаря було знайдено схованку, де й виявлено частину листівок ОУН, привезених Белусяком із Західної України.

Юрій Щур, кандидат історичних наук, керівник науково-дослідницького проекту "Повернута спадщина"

ІСТОРИЧНИЙ КАЛЕНДАР

Історичний Календар підготував Юрій Щур

«БУВ СИНОМ І СВЯЩЕННИКОМ ОДНОГО НАРОДУ, ЗАГИНУВ НА ЗЕМЛІ ДРУГОГО НАРОДУ, БО РЯТУВАВ СИНІВ І ДОЧОК ТРЕТЬОГО НАРОДУ».

25 березня – 80 років тому у нацистському концтаборі помер священник, патріот та праведник о. Омелян Ковч

Омелян Ковч народився 20 серпня 1884 року в родині священника Григорія Ковча та Марії Яскевич-Волфельд у найбільшому гуцульському селі – Космачі Косівського району Івано-Франківської області. До школи ходив у рідному селі, а потім навчався у Львівській гімназії. Протягом 1905-1911 років навчався в Римській колегії святих Сергія і Вакха.

У 1910-му одружився з донькою буковинського священника Марією-Анною Добрянською. Наступного року прийняв ієрейські свячення з рук єпископа Григорія Хомишина і розпочав душпастирську працю у Підволочиську, 1912 р. виїхав до Боснії, щоб служити серед українських греко-католиків в окрузі Прієдор.

Під час Першої світової війни отець Ковч повернувся в Галичину, на Рогатинщину, а в 1919 році став капеланом Української Галицької Армії. Після об'єднання УГА з армією УНР під час боїв він потрапив у советський полон, з якого йому вдалося втекти. Однак, повернувшись до Галичини, був арештований поляками та відправлений до концентраційного табору.

Після звільнення із польського концтабору протягом наступних 20 років Омелян Ковч жив і душпастирював у Перемишлянах (у 1922 році його було призначено парохом цього

О. Омелян Ковч

міста). Священник провадив чималу роботу на ниві само ідентифікації українців: залучив кошти на відбудову храму, за його ініціативою споруджені читальня «Просвіти» і кооператив у селі Коросні (тепер – Львівський район Львівської області). Подібна діяльність та загалом погляди о. Ковча не подобалися польській владі. У його будинку досить часто відбувалися обшуки (40 таких ревізій протягом 1925-1934 років), він зазнавав короткотривалих арештів, з нього стягували грошові штрафи.

Советське «визволення» 1939 року не змінило поглядів та позиції о. Ковча. Він відкрито закликав не піддавати на підбурення совєтів й не чинити терор проти польського населення. Як й сотні інших священників, не уникнув арешту НКВД. Від неминучої страти врятуватися допомогло бомбардування на початку німецько-советської війни.

Після того, як до Перемишлянів увійшли нацисти, почалося масове винищення євреїв. У той час о. Омелян Ковч звернувся із закликом не співпрацювати з новою владою й не брати участі в антиєврейських акціях наперекір нацистським постановам. Хоча було відомо, що за допомогу євреям нацисти карали смертю.

Панотець мав особисту мужність укривати євреїв, а особливо – дітей. Для їх порятунку він надавав фальшиві свідоцтва про хрещення, що приспало пильність нацистів та поліцаїв. За різними даними, за такою допомогою до о. Ковча звернулося від 600 до 2,000 євреїв.

В атмосфері тотального нацистського терору так тривати довго не могло. 30 грудня 1942 року о. Ковча арештувало гестапо. Допитували у тюрмі на Лонцького у Львові, вимагали визнання вини і відмови від подальшого хрещення євреїв, а також відмови від протестів засудження

дій нацистської влади. Всі вимоги залишилися без відповіді.

Родина та знайомі священника робили все можливе, щоб звільнити його із в'язниці. До справи долучився особисто митрополит УГКЦ Андрей Шептицький. Однак, все це не мало результату. Зрештою, о. Ковча в серпні 1943 року перевезли до концтабору «Майданек» біля Любліна, де він отримав таборовий №2399.

Перебування у концентраційному таборі панотець вважав місіонерством. Тут він ніс зневіреним віру, надію, любов, ділився просфорою, сповідав, причащав, хрестив. Служив усім людям, незалежно від їхнього походження та конфесійної приналежності. Все це він робив після того, як відпрацював фізично разом із іншими в'язнями. За офіційними даними, в'язень №2399 помер 25 березня 1944 р. від серцевої недостатності. Тіло священника, як і тисяч інших, спалено в одному із страшних крематоріїв табору.

Широкий світ довідався про отця Омеляна Ковча, коли Папа Іван-Павло II проголосив його Блаженным Священномучеником під час своєї подорожі в Україну у 2001 році. Дещо раніше, 9 вересня 1999 року, Єврейська Рада України присвоїла о. Ковчу звання «Праведник України», а 2009 року його визнано покровителем усіх священників УГКЦ.

НЕПОМИЛЬНІ ОРІЄНТИРИ

У видавництві «Українська видавнича справа» вийшов упорядкований Віктором Рогом збірник цитат провідних діячів націоналістичного руху ХХ століття, серед яких Микола Міхновський, Степан Бандера, Ярослав Стецько, Дмитро Донцов, Олег Ольжич, Юрій Липа, Євген Маланюк, Микола Сціборський, Олена Теліга, Зеновій Красівський та інші.

Пропонуємо передмову до видання.

Ред.

У скупому словнику українського вояка слів не багато. Війна – річ не багатослівна. Війна – місце для Чину. Вчинку. В щоденному екзистенційному перебуванні між життям і смертю, кожне слово проходить крізь рентген вчинків.

І все ж, слова важливі. Бо з них все починається. В них зашита ідея.

Як писав наш національний пророк Тарас Шевченко:

«Ну що б, здавалося, слова...
Слова та голос – більш нічого.
А серце б'ється – ожива,
Як їх почує!.. Знать, од Бога
І голос той, і ті слова...»

Книга, яка потрапила вам до рук – це не звичайний цитатник-збірня – це слова людей, які за кожне з них були готові класти і клали своє життя.

За кожним з цих висловів, скупих на літературні звороти, коротких, як постріл – чин, і віра.

А найголовніше – орієнтир, візія.

Візія, що вказує мету і шлях. Світогляд, що вишколює волю.

Тому ці слова важливі. Надважливі.

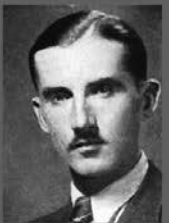
Люди, з якими ви нині познайомитеся, крізь світ їхніх ідей, мали честь пронести національну боротьбу, переважно з тим же ж ворогом у найскладніший час історії, в період бездержавності. В період без шансів. Але вони шансів не рахували, вони їх творили. Творили ідеями, візіями, словами. Проявляли вчинками.

Це заповіді, написані кров'ю. Тому не втрачати актуальності ніколи.

А ще вони були комбатантами (учасниками війни). Тому це слова не сторонніх. Це наказ побратимів. З тієї самої тисячолітньої війни. З тим самим відвічним ворогом – росоєю.

Тому набивайте магазини своїх думок цими добірними набоями. Вірте і дійте. А Перемога обов'язково буде.

Юрій Сиротюк

ОРІЄНТИРИ

ЦИТАТНИК

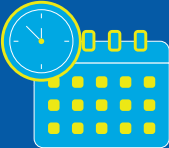
НАЦІОНАЛІСТІВ

BCU Financial

Кредитова Співка Будучність

ANNUAL
GENERAL
MEETING

TUESDAY
APRIL 23
6:00PM

OLD MILL TORONTO

21 Old Mill Road

CAFÉ UKRAINE - OTTAWA

913 Carling Ave

RSVP BY APRIL 8

To RSVP visit, www.bcufinancial.com

SCAN
ME!

CONSERVATIVES WILL ALWAYS
SUPPORT UKRAINE

- ✓ Conservatives negotiated the original **Canada-Ukraine Free Trade Agreement**
- ✓ Conservatives called on the Trudeau government to **give 83,000 CRV-7 rockets to Ukraine**
- ✓ Conservatives launched **Operation UNIFIER to train Ukrainian troops**

Slava Ukraini!
Heroyam Slava!

Слава Україні!
Героям слава!

SHANNON STUBBS

LAKELAND

SHANNON.STUBBS@PARL.GC.CA • SHANNONSTUBBS.CA • 780-657-7075

PIERRE POILIEVRE

LEADER OF THE OFFICIAL OPPOSITION

ДОСЛІДНИЙ ІНСТИТУТ «УКРАЇНІКА»
влаштовує науково-популярну доповідь на тему:

**ОБРАЗИ КОЗАКІВ І ЗАХІДНИХ
ВОЇНІВ МАЗЕПИ НА
КАХЛЯХ БАТУРИНА**
(з прозірками)

Доповідь виголосить історик-археолог,
науковий працівник КІУС та
виконавчий директор Батуринського
українсько-канадського
археологічного проекту

**д-р Володимир
Мезенцев (Ph.D.)**

Доповідь відбудеться у Westminster Room,
Old Mill Toronto (21 Old Mill Rd.)
в п'ятницю, 19 квітня 2024 р.
о годині 7 увечері.

Інформація: (416) 516-8223
Вступ за добровільними датками

ORGANIZED BY
UCRAINICA RESEARCH INSTITUTE

UCRAINICA

SPONSORS:

Tel.: 416-516-2443

e-mail: homin@on.aibn.com

www.homin.ca

«СВІТ ЗМІНИВСЯ, СВІТ СТАЄ ВСЕ СКЛАДНІШИМ І БІЛЬШ НЕБЕЗПЕЧНИМ»

➔ Закінчення з стор. 3

Консул Олександр Данилейко тримає посібник про розмінування.

щати нашу країну, зберігати нашу суверенність і підтримувати наші альянси. Ми знаємо, що нам потрібно більше інвестувати в збройні сили Канади, і ми будемо це робити». Далі він заявив: «Я розумію, що у нас є над чим попрацювати. Якраз тепер перед нами ряд викликів, щоб забезпечити наше збройне виробництво, наприклад, боєприпаси, які потрібні збройним силам Канади. Я також добре пам'ятаю наскільки важливі люди, немає більш важливих інвестицій, які ми можемо зробити, ніж зміцнити наші збройні сили новим персоналом, з новим знанням».

Відповідаючи на питання щодо робочого стану та швидкої доставки ракет CRV7, які Канада має в плані знищувати, але які все ще існують в збройних арсеналах багатьох союзників Канади та фактично є відповідні для використання в літаках F-16, міністр Блер пояснив, що «Швидке постачання України того, що вони потребують, так, ми абсолютно віддані цьому. Спочатку на зберігання було відложено близько 83,000 ракет CRV7. Вони були, фактично, придбані в 70-х і на початку 80-х років, і Канада перестала їх використовувати ще в 2005 році, а 83,000 ракет, які ми мали на той час, мали бути знищені. Дещо з цього вже виконано. Ми не маємо повністю 83,000, але я вважаю, що є певна кількість тих ракет, які все ще добрі для використання, і є мотори, які приходять з цими ракетами, які українці, під час моєї зустрічі з ними минулого тижня, сказали, що вони можуть використати. Ми тепер стараємося переконатися, що ці ракети можна безпечно перевозити. Як тільки це буде визначено, а це повинно бути лише питання днів, ми будемо діяти як тільки швидко можемо, щоб доставити весь цей ресурс Україні». Білл Блер не підтвердив, скільки точно ракет CRV7 Канада має і який відсоток придатні для використання.

Україна просить ракети NASAMS, щоб захистити свою територію. Вже рік тому Канада заплатила 406 мільйонів доларів Вашингтону за доставку NASAMS, але вони ще не доставлені в Україну. Відповідаючи на питання про причини затримки, коли Україна може очікувати оборонну систему NASAMS і що Канада робить, щоб запевнитися, що те, за що заплатила, буде доставлене Україні, міністр Блер заявив: «Україна дуже чітко заявила, що їй потрібні ракети NASAMS, щоб захистити свою країну. Ми вважаємо, що найкращий спосіб зробити це, найшвидше придбати ті ракети, які, за словами України, їй потрібні, — це зробити в партнерстві зі Сполученими Штатами, які вже були в процесі укладання дуже важливого контракту на ракетні системи NASAMS для України. Отже, ми приєдналися до цього партнерства, і ми виділили понад 400 мільйонів доларів цьому

Міністр Білл Блер з вояками.

раїною з самого початку. У 2015 році, після першого вторгнення в Крим і на Донбас, коли росія атакувала суверенну територію України, ми почали навчання Збройних Сил України в Україні в 2015 році, і за останні 8 років ми підготували понад 40,000 військовослужбовців ЗСУ. Після російського вторгнення в Україну, яке почалося два роки тому, ми перенесли частину навчання до Великобританії, Польщі та Латвії, і частину до Канади. У нас

обставинах і які ці обставини можуть бути, міністр Блер однозначно сказав, що його пріоритетом є безпека персоналу Канадських Збройних Сил. «Якщо канадці збираються виконувати навчальні місії, наприклад, в Україні, це має відбуватися в безпечних обставинах». Блер сказав, що Канада також пам'ятає про те, що канадські збройні сили не можуть мати жодної бойової ролі або того, що може сприйматися як бойова ролі. «Я вважаю, що наше навчання було дуже ефективним. Ми також зобов'язуємося постачати Україні боєприпаси, обладнання та іншу матеріальну підтримку, щоб допомогти їм у їхній хоробрій боротьбі проти росії. Але, як я вже сказав, ці умови наразі не існують. Минулого тижня, коли ми були в Києві, наш прем'єр-міністр і президент Зеленський уклали угоду про гарантії безпеки. У цій угоді є точка, яка дозволяє розглянути питання про навчальні ресурси, коли будуть відповідні умови, на жаль, зараз цих умов немає». Міністр Блер заявив, що нинішні обставини не підходять для проведення цього навчання в Україні. Міністр сказав, що Канада буде продовжувати навчання. Він мав нагоду відвідати польську військову базу біля кордону з Україною, де члени Збройних Сил Канади проводили медичну підготовку ЗСУ, і ця підготовка рятує

життя. «Це має значення, і це високо цінується збройними силами України, і ми збираємося продовжувати робити це безпечно в Польщі», — сказав він.

Після прес-конференції представники українсько-канадської громади в Едмонтоні мали нагоду почути особисті спогади учасника «Operation Unifier». Він описав роботу, виконану канадцами, і підкреслив теплі особисті стосунки та зв'язки між канадськими та українськими військовими. Присутні мали нагоду оглянути різноманітні наземні міни (усі порожні) та деяке переносне обладнання для розмінування. Учасники «Operation Unifier», які займаються розмінуванням, з гордістю поділилися своїм досвідом з членами ЗСУ, технікою та обладнанням для розмінування. Щоб полегшити подальше навчання та подолати мовний бар'єр, Збройні Сили Канади розробили навчальний посібник про розмінування, який перекладено на українську мову. Кожен український військовий, який навчався про розмінування, отримав копію посібника для дальшого вжитку. Це надзвичайний навчальний інструмент, і канадці описали, як навчання з розмінування рятує життя в Україні.

Під час дальшої неформальної зустрічі, генеральний консул України Олександр Данилейко висловив вдячність від українського народу за надзвичайно важливу роботу з підготовки українських військових, яку проводить Канада. Кожен із присутніх представників громади також висловив свою глибоку вдячність за все, що Канада робить для підтримки України в її оборонній війні.

Фото: Ліда Василян, канцелярія міністра Білла Блера

Ліда М. Василян, Ліга Українок Канади, Відділ в Едмонтоні

Зліва: Бригадний генерал Стівен Г'раєм, командир 3-ої Канадської Дівізії, Деніс Шкраба, д-р Влодко Ковальчик, Іван Липовик, міністер Ренді Буасано, Оріся Бойчук, міністр Білл Блер, Ліда Василян, Олеся Луців-Андрійович, полковник Уейн Бенток.

партнерству, і ми вклали ці гроші в ту коаліцію для цієї купівлі. На жаль, Сполучені Штати зустрілися з деякими проблемами з цією купівлею. Я розмовляв із послом США в Канаді. Я також розмовляв із міністром оборони (США), і просив їх якнайшвидше прискіпити закупівлю Канадою. Я також нещодавно зустрічався з міністром стратегічної промисловості та міністром оборони України щодо наших зусиль їх підтримати, і вони сказали, що хочуть, щоб ми продовжували придбання ракет NASAMS якнайшвидше, і ми робимо все, що можливо. Але вони (українці) мають інші потреби; наприклад, недавно ми оголосили про придбання та доставку 800 безпілотників, які потрібні Україні. Ми працюємо над доставкою деяких боєприпасів, які вони зазначили, що їм потрібні».

Коли його запитали, чи український уряд звертався з проханням послати в країну канадське військо, міністр Блер чітко сказав: «Ми дуже тісно співпрацювали з Ук-

були дискусії з українцями, що коли будуть сприятливі обставини, ми зможемо повернутися до тренування в Україні. Таких обставин ще немає».

Відповідаючи на дальші питання, чи Канада розглядає можливість вислати обмежене число військового персоналу в Україну в певних

Зі Світлим Празником Христового Воскресіння вітаємо ієрархів, духовенство і вірних Українських Церков, Українське Військо, захисників та захисниць, які стоять в обороні України, та увесь нескорений Український народ в Україні й на чужині.

Від імені Ліги Українок Канади бажаємо усім Вам і Вашим родинам злагоди, міцного здоров'я, добра і миру.

Усім нам доброго, натхненного Великодня і переможного та щасливого майбуття! У цей Великодній час наші серця – з Україною. Нехай Світло Христового Воскресіння принесе Україні перемогу і мир.

Христос Воскрес!
Воістину Воскрес!

КРАЙОВА УПРАВА
ЛІГИ УКРАЇНОК КАНАДИ

НЕ НАТХНЕННЯ, А ПОТРЕБА. ПІСНІ УКРАЇНСЬКИХ СІЧОВИХ СТРІЛЬЦІВ

Святослав Липовецький

Війна — не перешкода для творчості. А іноді — навіть стимул. Упродовж Першої світової війни 1914-1918 років добровольці з легіону Українських Січових Стрільців написали майже сотню пісень — веселих, сумних, маршевих. Їх творили і вояки-інтелігенти, які здобули освіту та займалися мистецтвом у мирний час, і звичайні гуцули. Чимало цих пісень співають дотепер. Деякі з них стали настільки популярними, що їх вважають народними.

В окопі, у шпиталі, у кантині

«Стрілець і пісня — то брат і сестра, то любчик і любка, — писав поет Юра Шкрумеляк. — В одинокій пісні знаходить стрілець розраду та хвилене забуття. Чи то в боєвих окопах під гук ворожих гранатів, чи на відпочинку в січовім коші, чи ранений або хорий у шпиталі, на чужині, чи на квартирі у сільській хаті, чи на вправах і в поході, чи, накінець, у стрілецькій кантині "У Мрочка" — всюди, де побачиш гурток стрільців, там певно почуєш і пісню».

Українські січові стрільці — перше українське військо, яке після Полтави 1709-го вступило в бій із росіянами. Нечисленний легіон добровольців австро-угорської армії — влада обмежила набір до 2,5 тисячі осіб — мав у своїх рядах багато інтелігенції. Тому поза місцями бойової зв'язки усуси залишили по собі й великий пласт творчості.

На початках вояки використовували народні пісні або репертуар передвоєнних патріотичних товариств — "Січей" і "Соколів". Однак невдовзі почали з'являтися суто стрілецькі втвори. Одна з перших таких пісень — "Ой у лузі червона калина", що стала неофіційним гімном УСС.

Її мелодію та перший куплет ще до війни написав режисер театру "Руська Бесіда" Степан Чарнецький. Пісню виконували у виставі Василя Пачовського "Сонце руїни", яка оповідає про гетьмана Петра Дорошенка. У серпні 1914 року в Стрию формували легіон. Стрілець Григорій Трух випадково почув рядки:

*Ой у лузі червона калина похилилася,
Чогось наша славна Україна зажурилася.*

*А ми тую червону калину підіймемо,
А ми нашу славу Україну, гей, гей,
розвеселимо!*

«Оці слова так дуже підходили до тодішнього нашого положення й так живо висказували всю нашу стрілецьку ідею, що я повторяв собі ту чарівну строфку раз-у-раз. А як наступного дня ми вийшли знову на вправи, я сів перед бурсою коло столу й склав іще три нові додаткові строфки, що разом створили ту славу "Червону калину"», — оповідав вояк. Саме допрацьований варіант поширився серед стрільців. Тому вважають, що пісня має співавторів — Чарнецького та Труха.

Мов журавлі у вирій

«Проба співу», зі скрипкою — Лев Лепкий

Перше бойове хрещення стрільці прийняли восени 1914-го в Карпатах. Українські добровольці були одними з наймолодших і найідейніших вояків. Тому австро-угорське командування часто використовувало їх як "око фронту" — для розвідки та зачіпних боїв у засніжених горах. Настрій безвиході, що опанував неготових до таких обставин молодих хлопців, влучно передавала пісня "Видиш, брате мій".

«Ся пісня передісталася до нас звідкись, ніхто не знав, відки, — згадував Михайло Гайворонський. — Мали її принести солдати-українці зі степів в Карпати, пісню тих, що йдуть на неминучу погибель. Прийшов час, коли стрільці співали її без упину, бо сніг, мороз і ворог чигали на кожній горі. Потім довідалися ми, що мелодія походить не з Кубанщини, а з Дрогобиччини — від Льва Лепкого, що перейшов недавно до стрільців із 55-го полку і працює в "Артистичній горстці».

Виявилося, що ця пісня так само з'явилася до бойових подій. Брати Богдан і Лев Лепкі написали її восени 1910 року у Кракові. Старший тоді викладав у Ягеллонському університеті, молодший навчався в тамтешній академії мистецтв. «Я вертав з театру, з драми Виспянського "Листопадова ніч", — описував Богдан. — Під ногами шелестіло пожовкле листя, а над головою лунали крики відлітаючих журавлів. Вірш склався немов сам із себе, без мого відома й праці. До нього підібрав музику мій брат Левко Лепкий».

Пісня популярна дотепер — тільки слово "видиш" замінили на "чуєш". Її виконували Дмитро Гнатюк і Квітка Цісик. Діаспоряни традиційно співають про журавлів, які летять у вирій, на прощання з активними діячами української громади:

*Кличуть: кру-кру-кру,
На чужині умру,
Заки море перелечу
Крилонька зітру, крилонька зітру...*

Сидячи на скриньці

Перша пісня, яку написали власне стрільці, — "Гей ви стрільці січові". Політичний діяч та публіцист, адвокат Степан Ріпецький вказує, що її, "сидячи на скриньці, при співучасті стрільців уложив сотник Клим Гутковський". Історія така: від Стрия

на Закарпаття усусів перевозили в товарних вагонах. Частина з них були відкриті і склалися лише з платформи. Гутковський — "сотник, як сметана" — попросив вояків другої і третьої чот, відомих своєю співочістю, створити пісню "до малярської мелодії, щоби її мадярам заспівати". Так з'явилися рядки:

*Гей ви, хлопці молодії, раз, два, три!
Вже вороже серце мліє, раз, два, три!
На ніщо ми не зважаймо,
Лиш до бою поспішаймо,
Раз-два, раз-два, раз, два, три!*

Створювали пісні і на Закарпатті. Восени 1914-го у Страбичеві написані слова "Машерують добровольці". Її співають на мелодію народної пісні "Ой зацвіла черемшина":

*Машерують добровольці
Через Мезетеребеш,
Чи то військо, чи то банда
Ані руш не розбереш.*

Микола Угрин-Безгрішний пояснював: "По Страбичеві й Горонді ходили ми зразу в своїх одягах. Ріжні вони були, в деякій часті навіть дуже примітивні: перероблені сокільські однострої, січові та австрійські всяких красок. Загально виглядали ми, як звичайні, занедбані австрійські ополченці поза фронтом".

Суперечка як поштовх для творчості

Зима 1915-1916 років застала українських добровольців на позиціях над річкою Стрипою. Бойові дії точилися мляво, тож усуси могли більше часу присвятити творчості. Диригент стрілецького оркестру Михайло Гайворонський написав мелодію і попросив товаришів дібрати до неї слова. Разом накидали рядки, які у єдиний текст уклав Роман Купчинський:

*Іхав стрілець на війноньку,
Процав свою дівчиноньку:
"Прощай, дівчино, прощай, єдина,
Я йду в чужу сторононьку..."*

Вже наступного року композитор Микола Леонтович записав цю пісню від селян на Вінниччині, а Лев Ревуцький — на Чернігівщині. Обидва вважали її народною. Пізніше її публікували та співали в срер, лише замість "стрільця" на війноньку іхав "козак".

Тим часом серед авторів пісня ледь не спровокувала скандалу. Через кілька тижнів після створення її

текст і ноти опублікував "Вісник СВУ". Підпис: "скомпоновано Михайлом Гайворонським". Купчинського таке визначення обурило.

— Ти повинен це спростувати! — звернувся до Гайворонського.

— Та що то таке велике? — відреагував той. — Мелодія — головна річ. Спробуй зложити, побачиш!

Ця суперечка стала поштовхом до розвитку творчості Романа Купчинського. Хоч до війни він музикою взагалі не займався. Вже на фронті навчився грати на гітарі, на ній і добирав ноти. Одну з перших пісень — "Човен хитається серед води" — написав навесні 1917-го на Бережанщині. Прообразом героя став хорунжий Василь Соловчук.

«На фронті майже тихо, — пригадував Купчинський обставини створення. — Перед окопами річка Цівка розлилася в озеро. Місяць виблискує на воді: хорунжий вернувся з кулеметного курсу і весь час зітхає за якоюсь Катериною. Тільки гляне на місяць і вже: "Ех, Катрусю, чому тебе тут нема..."».

На мелодію коломийки

Неправильний підпис у журналі не завадив Михайлові Гайворонському та Романові Купчинському далі творити разом. Наприклад, удвох вони написали коротку маршову пісню "За рідний край". Всього під час війни перший написав 33 пісні, його товариш — 21. Трійку найактивніших авторів замикає Лев Лепкий — 13 творів. Серед них лише Гайворонський мав музичну освіту та дослужився до звання "головний диригент та інспектор військових оркестрів Армії УНР".

"Що штовхало мене до складання пісень? — запитував Купчинський в автобіографії "Дещо про себе". — Не натхнення, а потреба, просьба, трагічна подія, а часом настрої — веселий, або сумний. Відходимо до коша — пісня, йдемо на фронт — пісня, йдемо на східню Україну — пісня, від'їжджаємо на Буковину, відворот до Збруча — пісня, а там смерть приятеля, власна або чужа — і так далі..."

Втім до творчості усусів причетна не лише інтелігенція. Авторами багатьох фронтових пісень були звичайні гуцули. Наприклад, вони створили "Пісню про Мавірку" — про найбільшій бої карпатської кампанії УСС. Юра Шкрумеляк оповідав: "Звичайно так буває, що пісні, зложені інтелігентами, співають такі самі стрільці, й то на ноту якої-небудь прийнятої пісні. А пісню, автором якої є товариш-гуцул, співають стрільці-гуцули й середня кляса, і то майже без виїмки на мелодію звичайної коломийки".

Над річкою Стрипою гуцули дозволяли собі співати навіть під час нічних стійок.

— Ви отак співаєте собі... А якби несподівано напали на вас москалі? — обурилася якось хорунжа Софія Галечко, підкравшись до вояків.

— Ей! Ци ж вони вже такі, ади,

ДИТИНА ГОЛОДОМОРУ, ВОЇН ЗА ПРАВДУ

...Відлітають сірим шнурком Журавлі в вирій...

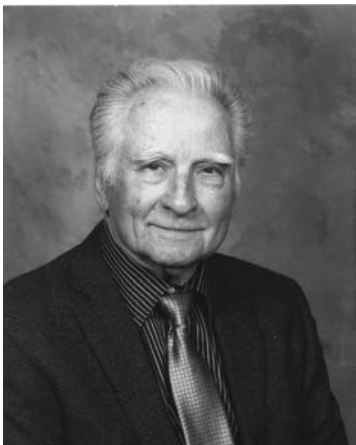
1 березня 2024 року відійшла у вічність людина, яка пережила Голодомор, і яка проживала в Едмонтоні, Альберта. Леонід-Микита Коровник або «Ліо», як його багато знали, народився в 1930 році в Почино-Софіївці, Дніпропетровськ, Україна.

Леонід провів раннє дитинство у жахах Голодомору, але Господь подарував йому життя і він вижив. Все своє життя він присвятив тому, щоб бути воїном за віру і за правду. Він не тільки вижив, але й процвітав і переміг численні виклики, які перетинали йому життєвий шлях.

Його перші спогади є про боротьбу та горе, яких зазнала його родина в «комуністичному раю», який був накинений на українській народ після Першої світової війни. В автобіографічному есе, опублікованому 2022 року в Едмонтоні, Леонід розповідає, як бажання вижити заставляло його родину працювати в неймовірно тяжких умовах, завжди під загрозою кари чи смерті з боку комуністичних начальників. Їхнє буденне життя було постійною боротьбою. Він описав так: «Голодомор підповзав як удав і до нашої рідні» і пожер багатьох.

Початок війни між нацистською Німеччиною та сср у червні 1941 року приніс нову боротьбу. Леонідового батька покликали до радянської армії. Через два роки, коли нацисти почали відступ, батько бачив можливість родині втекти. Леонід згадує батькові слова: «Як відступимо з фронтом, то чи буду жити чи не буду, але під комуністами не буду жити ні одного дня». Так родина Коровників розпочала невідомий, важкий шлях, щоб спасти себе і вийти на волю.

Як і тисячі інших родин, вони приєдналися до юрби народу, які шукали порятунку від комуністичного гніту та нацистського терору. Їхнє блукання було сповнене труднощами. Вони пройшли через українські Карпати, Румунію, Угорщину і, нарешті,

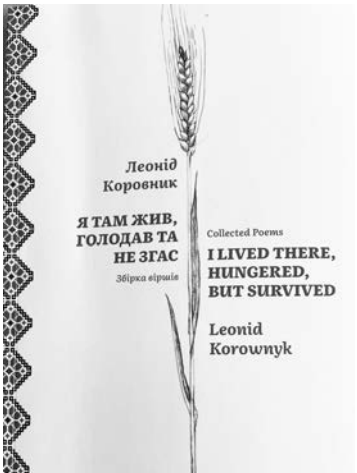
до Німеччини, де надіялися знайти хоч трішечки спокою. Ця надія розвіялася, коли родина усвідомила, що їх чекає примусова репатріація до сср, певний квиток на смерть або ГУЛАГ. Щоб врятуватися, родина Коровників просто скочила з поїзда, який мав завезти їх до табору репатріантів. Завдяки добродушним місцевим людям, які надали родині притулок, Коровники спаслися.

В кінці, родина родина опинилася в таборі для переміщених осіб у Варнер-Казерне близько Мюнхену. Це був початок кінця жакливого кошового життя, яке принесла війни. У цьому таборі, як і в інших таборах для переміщених осіб, починалося українське культурне життя, для молоді була школа і можна було вчитися в українській гімназії. Усі мріяли іммігрувати до якоїсь демократичної держави і тому мати освіту і знання нової мови було обов'язковим. В українській гімназії Леонід вперше почав вчитися про релігію. Це був предмет, з яким він не зустрічався у «радянському раю». Він почав відвідувати баптистську церкву, оскільки його мати походила з баптистів. Це якраз там він довідався про можливість іммігрувати до Канади та навчатися в Українському Баптистському Інституті в Саскатуні.

Наприкінці 1948 року Леонід Коровник вирушив ще раз у дорогу, але цього разу добровільно, з наміром здобути освіту і збудувати своє майбутнє в Канаді. Він прибув до Канади серед грізної

зими, без відповідного одягу. Добрий місцевий віруючий чоловік довідався про скрутну ситуацію Леоніда і дав йому гроші на зимове пальто. Леонід не уявляв собі, що через кілька років цей добрий чоловік стане його тестем.

Студенти, з якими Леонід приїхав до Канади, вирішили переїхати до Торонто, де сподівалися кращих можливостей на працю та науку. Леонід працював фізично, вчився вечорами, щоб завершити се-

редню освіту і щодня навчався в Торонтському Біблійному Коледжі. До 1955 року він закінчив навчання в коледжі, закінчив середню освіту і, найголовніше, став громадянином Канади. Додаткове благословення було, коли Ганя (Анна) Войтук прийняла його пропозицію одружитися.

Того ж року Українській Баптистській Церкві в Свон-Рівер, Манітоба покликали Леоніда на пастора. Через два роки Леонід та Анна одружилися й у 1958 році привітали на світ свою першу донечку. У 1959 році молоді подружжя переїхало до Саскатуну, де Леонід продовжив своє пастирське покликання і одночасно працював фізично. У 1963 році у них народилася друга дочка.

У 1965 році родина переїхала до Едмонтону, де Леонід служив заступником пастора Української Баптистської Церкви. Це тоді він розпочав свою перекладацьку діяльність. З Божою поміччю він переклав вісім томів релігійних книг, щоб матеріали були доступні українською

мовою. Він надзвичайно пишався цим досягненням.

У 1970 році, як написав Леонід, «Бог подбав, щоб рід Коровників продовжувався і благословив нас народженням сина». Через кілька років Леонід влаштувався на працю в Технологічний Інститут Північної Альберти (NAIT), де працював аж до пенсії у 1994 році.

У своєму біографічному нарисі Леонід признається, що захоплювався поезією і почав писати. З підтримкою свого друга та професора Альбертського Університету Яра Славутича, Леонід написав і опублікував два томи поезії у 2003 та 2012 роках. Ці твори були переважно християнського змісту, що відображало його покликання.

Леонід Коровник був поетом і письменником у душі. Він був надзвичайним майстром слів, і його пристрасть до слова, мови та вислову проявляється у багатьох його поетичних творах. Він міг писати на будь-яку тему, але писав про свою віру та свою українську спадщину.

Тематика його поезій часто торкає Україну та її історичну боротьбу за незалежність. В інших віршах Леонід вшановує Тараса Шевченка. У власних творах Леонід оспівує геніальність і вплив Шевченка на українську ідентичність.

Тема Голодомору є головною і найважливішою темою поезій Леоніда Коровника. Він писав про Голодомор, щоб вшанувати пам'ять про тих, які зазнали неймовірних мук і не вижили. Він був свідком Голодомору і хотів бути певним, що правда про цей Геноцид, над чим кремль так наполегливо працював, щоб стерти з пам'яті та історії, не пропала.

Двомовний переклад поезій Леоніда було видано 2022 року едмонтонським відділом Ліги Українців Канади. «Я там жив, голодував, але вижив», «I lived there, hungered, but survived» — є двомовна збірка віршів при-

свячена жертвам Голодомору.

Вже багато років на щорічному громадському відміненні в Едмонтоні роковин Голодомору, Леонід читав один із своїх змістовних, зворушливих віршів. Він нагадував, що Голодомор — це не тільки історичний факт чи статистика; Голодомор — це людська катастрофа й терпіння, це пекельний злочин проти людства, якого наслідки не можна затерти. Сумно сказати, що, хоч багато віршів Леоніда були написані багато років тому, вони відображають страшні події, які відбуваються сьогодні в Україні.

Анна Коровник, вдова покійного Леоніда з яким прожила 66 років, сказала, що є чотири важливі слова, які описують її чоловіка. Перше — це віра, яка прекрасно представлена в його вірші «Contemplation» («Роздуми»). Друге — це відданість родині, дітям, онукам і правнукам. Третє — це вдячність за його прибрану Батьківщину, Канаду. І четверте — це тривала повага до своєї Батьківщини — України. Леонід живився історією України та її мовою, він надихався стійкістю українського народу.

Після відходу Леоніда Коровника, який пережив Голодомор, та інших подібних до нього, страхіття цього Геноциду крокує ближче до того, щоб повністю стати темою для підручників історії. Життєва історія, якою Леонід Коровник так щиро і щедро ділився з родиною, друзями, колегами, школярами та багатьма іншими, була його свідченням про Геноцид українського народу. Мимо того, що Леонід Коровник був свідком цих жахів, його віра в Бога була непохитною, і його відданість справі збереження правди про Голодомор — безкомпромісовою. За життя, яке йому Бог подарував, він зробив дуже багато. Нехай з Богом спочиває!

Ліда М. Василен,
Ліга Українок Канади,
відділ в Едмонтоні

➔ Закінчення з стор. 10

без серця, аби їм оце наш спів, та й не сподобався? — меланхолійно відповіли гуцули.

Гонорар — дві порції торта

Влітку 1918 року вишкільний курінь УСС дістав наказ марширувати на Наддніпрянщину, де саме постала Українська Держава гетьмана Павла Скоропадського. Потрібна була актуальна пісня, яка поліпшить настрої воякам. Завдання виконав Роман Купчинський, за що отримав гонорар — "дві порції торта". Пісня назива-

НЕ НАТХНЕННЯ, А ПОТРЕБА.

лася "Зажурились галичанки". У народі її також називали "Плачем галичанок".

«Коли моя сотня маршувала крізь село Рудники, а селяни вийшли прощати її, сотня заспівала. При словах: "Хто ж нас поцілує в уста малинові", якась дівчина крикнула: "Бігме правда!"», — пригадував автор. Через кілька місяців усусам довелося повертатися назад. Тоді з'явилася нова пісня:

Як стрільці йшли з України,
То сльози тремтіли в очах,
Бо кожний кидав дівчину

На тих широких, на тих розлогих степах.

Року 1918 у Відні вийшов друком "Співаник Українських січових стрільців". Він містив 83 композиції. Однак закінчення війни не припинило вояцької творчості. Її продовжили спершу українсько-польська війна, а потім спільні дії з Армією УНР на Наддніпрянщині. Крапку поставили тільки восени 1920 року. У польському таборі для військово-полонених та інтернованих в Тухолі Купчинський написав "Ой зацвила черемха, зацвила ярим цвітом". Втім

на цьому його творчість не закінчилася.

«Минула війна, минув табір полонених, я вернувся в рідні сторони, а згодом до Львова. Здавалося мені, що моя пісенна творчість закінчилася. Але ні... Арештування, ювілеї, "Пласт", Кооперативний союз і так далі. Перша моя пісня після війни постала в криміналі на Бригідках». Цією піснею була молитва "Боже Великий, Творче всесвіту", яку 1921 року він склав на прохання в'язнів, щоб спільно її виконувати.

Фото: «Локальна історія»
Святослав Липовецький,
«Локальна історія»

НОВА ДОПОМОГА УКРАЇНІ ТА МЕСЕДЖІ ПУТІНУ ПІДСУМКИ ЗУСТРІЧІ У ФОРМАТІ «РАМШТАЙН»

19 березня на американській авіа-базі в Німеччині відбулася ювілейна, 20-та зустріч союзників України у форматі "Рамштайн". На ній обговорювалися термінові потреби Сил оборони у зброї, а також було анонсовано нові пакети допомоги.

"РБК-Україна" розповідає про підсумки двадцятого "Рамштайну".

Підтримка України та меседжі путіну

На відкритті зустрічі голова Контактно́ї групи Ллойд Остін заявив про високу ціну, яку сплачує росія за війну проти України. За його словами, щонайменше 315 тисяч російських військових загинули або отримали поранення. На розгортання військ та ведення бойових дій москва витратила 211 млрд. доларів, ще близько 1,3 трлн. доларів — втрати потенційного зростання економіки.

"Україна зазнає непоправних втрат, але їй вдається знешкоджувати російські судна. Ми знаємо, що умови, в яких бореться українська армія, є надзвичайно важкими. На жаль, цивільне населення страждає від атак російських безпілотників. Тому сьогодні наш меседж чіткий: США не допустять, щоб Україна програла, наша коаліція та весь вільний світ не допустять цього", — зазначив шеф Пентагону.

За його словами, сьогоднішній "Рамштайн" мав визначити, чого Україна потребує тут і зараз, щоб вистояти перед агресією рф. Окремо він наголосив на внеску Чехії, яка знайшла спосіб дістати артилерійські снаряди.

У лютому чеський президент Петр Павел заявив про можливість викупити 800,000 снарядів (на 1,5 млрд. доларів) у третіх країн, після чого союзники почали виділяти кошти під цю ініціативу. На початку березня стало відомо, що потрібне фінансування зібрано. На даний момент погоджено першу партію на 300,000 одиниць. Як пише "WSJ", потенційно ініціатива Праги може забезпечити постачання ще 700,000 снарядів.

Також відбулися переговори з лідерами Естонії, Данії, Німеччини, Ісландії, Італії, Латвії, Литви, Люксембургу, Нідерландів, Норвегії та Польщі у рамках коаліції потужностей. Союзники обговорили питання постачання дронів, навчань, а також координацію оборонної промисловості.

"Коаліція дійсно просунулася у прогресі за останні тижні. Ми продовжуватимемо працювати разом, щоб виявити прогалини та забезпечити фінансування найбільш невідкладних моментів", — наголосив міністр оборони США.

Він також назвав підтримку України інвестицією у безпеку Європи та світу.

"Якщо путін досягне свого, це поставить під загрозу всіх нас. Ми бачимо, наскільки за такого сценарію світ буде занурений у насильство. І, відповідно, в інших імперій з'явиться шанс відновити свої, нібито, імперські кордони... Ми залишатимемося єдиними і сильними, питання свободи Україні важливе для всіх нас. Тому ми повинні зробити все, щоб

путін зупинився в Україні. Ми знаємо, що він хоче йти далі, але Україна може зупинити його, тому якщо ми підтримуватимемо Україну в Україні, передаватимемо необхідну зброю для оборони, ми інвестуємо у нашу безпеку. Ми продовжимо залишатися об'єднаними проти путіна", — додав Остін.

Українську делегацію на "Рамштайні" очолював міністр оборони Рустем Умєров. Як заявили у відомстві, Україна на зустрічі виділила такі пріоритети:

- системи ППО та ракети до них
- ракети далекого радіусу дії
- артилерійські снаряди (особливо натовського 155-мм калібру)
- системи радіоелектронної боротьби (РЕБ) та розвідки (РЕР)
- броньована техніка

Формат "Рамштайн" продовжиться, щодо мільярдів від США — без прогнозів

Після офіційної частини до преси вийшли Остін та голова Об'єднаного комітету начальників штабів США Чарльз Браун. Вони повторили запевнення у подальшій підтримці України, окремих анонсів допомоги оголошено не було.

Зокрема, Браун нагадав цитату 32-го президента США Франкліна Рузвельта, про те, що якщо мир похитнувся в якомусь регіоні, то це сталося у всьому світі.

"І ми бачимо, що через те, що похитнувся мир в Україні, він похитнувся для всього світу. Росія має намір перечекати, поки ми втомимося, що ми не надаватимемо Україні необхідну допомогу. Ми не можемо цього допустити... Колективна підтримка України посилить її на полі бою. Тому США продовжать підтримувати Україну. Ми віримо у мир та безпеку, все це вимагає спільних зусиль, тому ми продовжуватимемо зустрічатися у форматі "Рамштайн", — сказав він.

Шефа Пентагону Ллойда Остіна також запитали про ризики російського прориву на фронті.

"Ми побачили, що росії вдається частково здобувати невеликі військові перемоги. Вони кладуть величезні ресурси заради тих клаптиків землі, які захоплюють. Мої колеги та головкомандувач ЗСУ впевнені, що їм вдасться захищати надалі свою батьківщину. Так, вони потребують амуніції, допомоги, щоб продовжувати оборону. І тут якраз хоча додати, що ми сподіваємося, що незабаром буде ухвалено черговий пакет допомоги Україні", — зазначив він.

За його словами, все залежить від Конгресу США, тому складно робити будь-які прогнози щодо термінів. Тим не менш, оскільки підтримка Вашингтону необхідна, він оптимістичний щодо того, що конкретні кроки будуть зроблені незабаром.

Крім того, Остін відповів на запитання, чи не варто переформатувати "Рамштайн" і проводити зустрічі партнерів України на майданчику НАТО. На його думку, нинішній формат показав свою ефективність, на кожне з 20 засідань приїжджала "велика кількість учасників, щоб висловити прихильність до допомоги

Україні".

"Якраз тут Україна у фокусі уваги. Ми розглядаємо надання допомоги у довгостроковій перспективі, щоб її можливості не зменшувалися, а лише збільшувалися. Країни, які погодилися очолити коаліції потужностей, розуміють, наскільки важливо стримувати агресію не лише сьогодні, а й надалі. Звичайно, певна трансформація ("Рамштайну", — ред.) буде, але я переконаний, що на даному етапі ефективний саме такий формат надання Україні всього, чого вона потребує. Думаю, у найближчому майбутньому цей формат залишиться незмінним", — наголосив він.

Яку допомогу анонсували союзники

Німеччина

Німецький міністр оборони Борис Пісторіус анонсував новий пакет допомоги на 500 млн. євро.

"Це "німецький пакет". Німеччина також підтримає захист України від російської агресивної війни у короткостроковій перспективі з подальшими постачаннями боєприпасів", — зазначив він.

Планується, що в рамках цього пакету Німеччина надасть 10 тисяч артилерійських снарядів із запасів Бундесверу. Крім того, сюди увійдуть 100 бойових машин піхоти та 100 транспортних автомобілів.

Як пише "dra", із цим пакетом загальна допомога Берліна у 2024 році досягне 7 млрд. євро. До цієї суми також входять кошти, виділені на чеську ініціативу із закупівлі снарядів. Таким чином, німецька сторона профінансує закупівлю 180 тисяч снарядів. Також стало відомо, що уряд замовить ще 100 тисяч снарядів у німецької промисловості. Останні два пункти — це середньо- та довгострокова допомога.

Перед засіданням Пісторіуса питали про те, чи може Україна розраховувати на новини про авіаційні ракети "Taugus" з дальністю дії близько 500 км, але той відповів, що "новин немає". Достатня кількість артилерійських боєприпасів, реактивна артилерія більшої дальності та ППО є "справді екзистенційними питаннями", додав він.

Як заявив канцлер Олаф Шольц, військова допомога стане найважливішим посланням до путіна. За його словами, той має знати, що надія на втому від України є хибною і "він не повинен розраховувати на те, що в США буде обрано президента, який поховає Україну".

Фінляндія

Фінський міністр оборони Антті Гакканен оголосив, що на зустрічі з начальником Генерального штабу Чехії Карелом Ржекою обговорював чеську ініціативу щодо закупівлі сотень тисяч боєприпасів для України. "Фінляндія бере участь у цій ініціативі, виділивши 30 мільйонів євро", — зазначив він.

Напередодні президент Румунії Клаус Йоганіс схвалив транзит бойових катерів, які Фінляндія передала Україні. Кількість та конкретний тип суден не розголошується. Також повідомляється, що підготовку на ру-

мунській території пройдуть близько 50 військових із України.

Бельгія

Недавно уряд Бельгії дав зелене світло на великий пакет допомоги для України. Як заявила міністерка оборони Людовін Дендондер, пакет на додаткові 412 млн. євро складатиметься з трьох частин.

Повідомляється, що у співпраці з Нідерландами будуть передані три протимінні кораблі класу "Alkmaar". Бельгія бере на себе базову підготовку особового складу у військово-морській академії, технічне обслуговування тральщиків, щоб гарантувати їхню морехідність та працездатність, а Нідерланди — навчання екіпажів на місцях.

Друга частина передбачає закупівлю броньованих машин швидкої допомоги у рамках спільної ініціативи країн Бенілюксу. Повідомляється, що перед передачею їх мають намір модернізувати. Крім того, планується спільна закупівля розвідувальних дронів та передача близько 300 бронемашин "Lynx Light Multi-role Vehicle" (LMV).

Як пишуть ЗМІ, це армійські багатоцільові броньовані автомобілі італійського виробництва "Iveco LMV". Основні функції — розвідка, патрулювання, забезпечення зв'язку, супровід та службове обслуговування. На машині може бути встановлене різне кулеметне озброєння.

Найбільша частина пакету — на 373,1 млн. євро — піде на постачання артилерійських боєприпасів із бельгійських запасів, а також через міжнародні групові закупівлі.

Данія

Недавно Данія анонсувала пакет на 330 млн. доларів. До нього увійдуть самохідні артилерійські установки "Caesar", самохідні 120-мм міномети та боєприпаси до них. Також повідомлялося, що гаубиці "Caesar" надаються у співпраці з Францією, а 155-мм снаряди — з Естонією та Чехією.

"Артилерійські та мінометні системи мають великий попит з боку України. Цим пакетом допомоги ми вносимо істотний внесок у боротьбу за свободу України... Допомога надана у співпраці з нашими союзниками і посилає важливий сигнал про те, що ми підтримуємо Україну на широкому фронті", — казав данський міністр оборони Троельс Лунд Польсен.

США

Не так давно, кілька днів тому, Білий дім виділив пакет на 300 млн. доларів — перший із грудня минулого року. До нього ввійшли:

- зенітні ракети-перехоплювачі
- ракети GMLRS до реактивних систем HIMARS
- 155-мм артилерійські снаряди (включаючи осколково-фугасні та касетні)
- 105-мм артилерійські снаряди
- 84 протитанкові комплекси

Як заявив радник президента США з національної безпеки Джейк Салліван, цього пакета вистачить на

ЧИ ГОТОВИЙ ПАПА ФРАНЦИСК ВІВІСИТИ БІЛИЙ ПРАПОР?

Папа Франциск запропонував Україні здатися. Визнати, що нас «побили» (sconfitto), що в нас «не виходить» (le cose non vanno). Це одкровення спричинило лавину відповідей, більш-менш очікуваних, більш-менш дотепних. Швейцарський канал ,RSI' збільшив трафік. Лоренцо Буччелла — італійський журналіст, який «підказав» Папі Франциску слова «білий прапор», — прокинувся одного ранку знаменитим. Голова пресслужби Ватикану Маттео Бруні вкотре був змушений вимовляти заїжджену фразу про те, що слова понтифіка витлумачили неправильно. А Верховний архієпископ УГКЦ Святослав Шевчук, коментуючи «помилкову» думку Папи, зайвий раз мимоволі підкреслює, як мало впливає український кут зору на Папу Франциска.

Я Папу Франциска розумію. Звісно, найімовірніше, я розумію його неправильно. Як я — радянська школярка, українська журналістка, заміжня жінка врешті-решт — можу правильно зрозуміти чоловіка-ченця, аргентинця італійського походження, набагато старшого за мене?

Та якщо він, не розуміючи мене, мою країну, мої інтереси й мотиви, може давати мені поради космічного масштабу про те, як мені слід упокоритися й викинути білий прапор, я почуваюся майже зобов'язаною відповісти йому тим самим.

Я розумію, що кажучи про нашу поразку, нашу слабкість, він печалиться радше про власну. Про те, що ні він сам, ні його церква, тобто ні людський, ні божественний авторитет Папи Римського не має ані найменшого впливу на ситуацію у світі — кількість зла й страждань ніяк не залежить від зусиль Папи Франциска. Відчуття власного безсилля, усвідомлення, що ти потрапив у ситуацію, з якої немає хорошого виходу.

І навіть про «страждання найслабших» я чудово розумію. Папа Франциск, здається, й правда дуже переймався класичною російською літературою. В одній руці в нього — Достоевський зі «сльозою дитини», а в другій — Лев Миколайович (Толстой — ред.) із його «непротивленням злу насильством». Те, що Достоевському «сльоза дитини» не заважала (й навіть допомагала) бути пропагандистом російської «СВО» на Балканах, Папу не бентежить. Як і те, що Толстой за його філолофсько-богословські екзерсиси відлучили від церкви.

Я розумію Папу Франциска, який бере відразу найвищу ноту — співчуття до дітей, що потрапили в м'ясорубку війни. Він одразу б'є в найбо-

лючіше місце, впевнений, що відповісти «але...» на такий «аргумент» ні в кого не знайдеться душевних сил і совісті. Але, на жаль, я також вбачаю в цьому своєрідне боягузтво, прагнення уникнути будь-яких суперечок. Зокрема із самим собою. Папа цілком відверто демонструє нам, що не має наміру щось переосмислювати у своїх поглядах на Україну, українців, нашу війну й нашу долю, яка Папу Римського мало цікавить. Його цікавить лиш одне — щоб «неподобство» припинилося. За всяку ціну.

І навіть щодо цієї вимоги я його розумію. Чого не віддаси, щоб діти більше не плакали? Хоча водночас я розумію, що ця вимога нагадує примху дитини (або, навпаки, літньої людини). Адже дорослі люди, обтяжені турботами й відповідальністю, не можуть собі дозволити не думати про ціну. У цьому ж випадку я розумію, що «всяку ціну», на яку закликає погодитися Папа Франциск, заплатити не він, а я, ви, мої й ваші діти.

Папа Франциск насправді теж це розуміє. Він навіть прохопився про це в тому ж інтерв'ю, але за «білими прапорами» це залишилося майже непоміченим: «Бідолашна Україна так настраждалася за часів сталіна». Тут Папа відвертий до цинізму: він знає, яку ціну платила й знову може заплатити Україна, якщо здасться росії. Він розуміє, що це буде не кінець наших страждань, а «новий початок». Але він згоден. Він не вважає цю ціну надмірною. Точніше, він воліє взагалі не думати й не помічати ні тих, хто платить, ні того, чим вони платять. Доки ми вмирили мовчки — як у сталінські часи — ми були цілком прийнятними. Світ (і Святий Престол) могли вести свій «business as usual». Як це було в період ліквідації УГКЦ і фізичного знищення її кліриків.

Папа Римський Франциск знає, що означає «помирати мовчки». Адже він є виходцем із Латинської Америки. Він на власні очі бачив страждання людей, які потрапили в жорна історії, — тиранію, чистки, катування, нелюдські соціальні експерименти. Але як єпископ із Латинської Америки він також чудово знає, як і якою ціною досягаються компроміси між політичними реаліями й церковною інституцією.

Не потрібно ілюзій. Папа все розуміє. Але відмовляється приймати. Немає сенсу дорікати Блаженнішому Святославу Шевчуку за те, що греко-католики погано «доносять» до Папи українську позицію. Бачить Бог, доносять. Але неможливо переконати того, хто відмовляється

тебе чути. Йому так простіше. Простіше думати, що в Україні просто «йде ще одна війна», яку «багатії» розв'язали, щоби стати «ще багатшими». І припинити цю «безглузду війну» можна дуже просто — змусити одну зі сторін прийняти умови іншої сторони. Оскільки Україна в уразливішому становищі, оскільки в неї «le cose non vanno», нехай вона здається. Прості рішення рідко працюють у складних випадках. Тому Папі Франциску так важливо переконати себе й ту частину світу, яка для нього важлива, що всі — просто «багаті й бідні», «ricchi e poveri».

Папа Франциск — дуже трендовий лідер, як ви, можливо, помітили. Починаючи з того, що світова політика, як і церковна, грузне в геронтократії, закінчуючи тим, що понтифік по суті є таким самим популістом, як і більшість помітних постатей на світській політичній арені. Він знає свого вірянину й говорить із ним тією мовою й у тих категоріях, які той напевно зрозуміє й прийме.

Наша проблема — в тому, що українці не належать до кола його «виборців». А проблема Католицької Церкви — в тому, що поділ на багатих і бідних, білих і кольорових, клір і мирян, глобально-південних і глобально-північних за «Папи з Півдня» не тільки не пом'якшився, а й, здається, навіть загострився. У чому, звісно, немає безпосередньої провини Папи Франциска, — йому просто не пощастило з історичним моментом. Але його провина в тому, що він так і не зумів із «Папи з Півдня» перетворитися на «Папу для всіх».

Як не зумів він виправити ситуацію всередині Католицької Церкви, дати відповіді на питання, що стоять перед Ватиканом найгостріше. Наприклад, питання насильства над дітьми та жінками, яке практикувалося протягом десятиліть у Католицькій Церкві й яке покривали єпископи (зокрема сам теперішній Папа), залишається в статусі «тих, що волають до неба», оскільки Святий Престол так і не вирішив, як відповісти на це звинувачення і як спокутувати цей гріх.

Якщо подивитися на діяльність Папи Франциска прискіпливо, може виявитися, що й у нього геть не все виходить, що й він на багатьох фронтах зазнає поразки — «le cose non vanno». То, може, понтифік вчинить за власною порадою — виявить мужність і вивісить білий прапор? Точніше, відповідно до ситуації, — білий дим, який сповістить світ про те, що конклав обрав нового Папу.

Катерина Щоткіна,
«Дзеркало тижня»

АМЕРИКАНСЬКИЙ ЛОБІСТ ПОГРОЖУЄ ДЕПУТАТАМ ВРУ

Комітет Верховної Ради України з питань гуманітарної та інформаційної політики звернувся до Служби безпеки України аби вона провела консультації із американськими колегами через погрози громадянина США, лобіста Роберта Амстердама на адресу народних депутатів України, яким він погрожує карними справами по всьому світу через роботу над законопроектом про заборону діяльності російської православної церкви в Україні. Як повідомив Володимир В'ятрович, рішення прийняли на сьогоднішньому засіданні комітету.

Напередодні видання «LB.ua» опублікувало копію листа на ім'я спікера Верховної Ради Руслана Стефанчука та його заступників Олександра Корнієнка і Олени Кондратюк, у якому значиться, що «якщо цей закон (№8371, про заборону діяльності релігійних організацій із керівним центром на території рф — ред.) буде проголосований у Раді, наша команда працюватиме над тим, щоб санкції та інші правові наслідки були накладені на тих, хто дозволив атаку на свободу віросповідання в Україні».

Зокрема Роберт Амстердам апелює до «Акту Магнітського», є підставою для санкцій США проти винних у порушенні прав людини та принципу верховенства права в рф.

В'ятрович зазначив, що юридична компанія «Амстердам та партнери», на бланку якої надійшов лист, фінансується підсанкційним колишнім депутатом Вадимом Новинським.

«Зважаючи на це ухвалили рішення звернутися до СБУ, аби вони проінформували про ситуацію своїх американських колег. ... Для мене цей лист із погрозами, який з'явився незабаром після ухвалення комітетом правок до другого читання до законопроекту про релігійні організації, є свідченням того, що ми справді підготували якісний проєкт, який може спинити вплив російської церкви в Україні», — заявив депутат.

Він додав, що 18 березня комітет підтримав пропозицію звернутися до керівництва парламенту про те, щоб вже на найближче засідання включити цей законопроект у порядок денний.

Водночас шеф-редакторка «LB.ua» Соня Кошкіна у своєму матеріалі зазначила, що Роберт Амстердам координує свою діяльність із американським лобістом Вільямом Вітні Бьорк-Вайт. Саме з ним олігарх Вадим Новинський підписав договір про лобіювання інтересів упц мп.

Сам Амстердам нещодавно приїздив до Києва, де зустрівся, зокрема, з головою упц мп митрополитом Онуфрієм. При цьому поселили його у маєтку Новинського у Козині та надали в користування автомобілі колишнього депутата.

«Лише за офіційною ціною година роботи компанії Амстердама коштує \$1,400», — додала Кошкіна.

Ірина Знась,
«Дзеркало тижня»

НОВА ДОПОМОГА УКРАЇНІ...

➡ Закінчення з стор. 12

кілька тижнів. Допомога стала можливою через економію коштів у контрактах. Відомо, що Пентагон має ще близько 4 млрд. доларів на зброю для України зі своїх складів, проте Вашингтон не поспішає використовувати це фінансування, оскільки не залишилося грошей на попов-

нення запасів.

Спікерка Пентагону Сабріна Сінгх попередила, що березневий пакет був унікальним і можливості повторити його не буде. Подальша підтримка України залежить від того, коли Конгрес США проголосує за багатомільярдну допомогу. Очікується, що 60 млрд. доларів можуть розблокувати у березні чи квітні.

Однак республіканці в Конгресі все-рйоз розглядають надання частини запитуваних адміністрацією Джо Байдена коштів у вигляді безвідсоткових кредитів, а не грантів, як було раніше. Відповідно, для цього ще мають підготувати новий законопроект.

Данило Крамаренко,
«РБК-Україна»

Якими сильними ми б не були, підтримка збільшує наші сили. Є люди, які роблять цей світ добрішим. Такою Людиною є Степан Чорний, який 12 лютого 2024 року святкував СОТИЙ день народження. З цієї нагоди він пожертвував на потреби «Гомону України» \$1,000.

Видавництво «Гомін України» щиро дякує Панові Степанові Чорному за щедрі і так вчасну пожертву. Нехай повернеться вона Вам добрим здоров'ям і щедрими руками допомоги в потрібну годину.

На Многії Літа,
Шановний Добродію Чорний!

«Вони є злочинними»

Всеукраїнська Ради Церков і релігійних організацій оприлюднила Заяву з приводу так званих «електоральних заходів» у рф.

Лідери Церков і релігійних організацій закликають людей у всьому світі звертатися до своїх урядів із закликом беззастережно засудити цей фарс, який на росії називають виборами, не бути нейтральним до цього режиму, який прагне розтоптати мир у цілому світі і несе загрозу всьому людству.

Пропонуємо повний текст документу:

15-17 березня 2024 року в росії відбувся фарс, який навіть причетні до керівництва цієї країною особи називали «бюрократичною процедурою» або «електоральними заходами».

Проведення «виборів» за таких умов і у такий спосіб, як вони відбулися, робить їх нікчемними, а особу, яка самопризначила себе переможцем такого типу змагань – абсолютно нелегітимною.

Однак ми зобов'язані наголосити на тому, що ці псевдовибори є не просто нікчемними і нелегітимними. Вони є злочинними. На них кров невинних людей, гріх смертовбивства, облуда брехні, тавро крадія.

На ці «вибори» примусом тягли людей у землях, які вкрадені в України і які цивілізований світ ніколи не визнає російськими. У землях, які неодмінно будуть повернені законному власникові – українському народові.

Злочин, який ніколи не прикриє жоден «електоральний захід», не матиме строку давнини. За своєю ницістю він стане в одну шеренгу з гітлерівськими плебісцитами. Ганебні кадри російської пропаганди про «щасливих жителів» окупованих територій, рідних і близьких яких вбили окупанти, розстрожили їх житло, знищили те, що творило їхній світ – абсолютна копія гітлерівської кінохроніки про «вдячних селян», яких уганяли на рабську працю понад 80 років тому.

Ми закликаємо світ пам'ятати, кого саме призначено переможцем цих «виборів» задовго до їхнього початку. Йдеться про обґрунтовано підозрювану у тяжких злочинах особу, на арешт якої виданий ордер Міжнародного Кримінального Суду.

Ми нагадуємо, що серед жертв очолюваного ним режиму – наші і ваші одновірці, християни, мусульмани, юдеї; священнослужителі і прості люди живої віри; ті, хто постраждав виключно за свої релігійні переконання і ті, хто не бажав миритися зі злом.

Ми закликаємо наших братів і сестер у всьому світі звертатися до своїх Урядів із закликом беззастережно засудити і не бути нейтральним до цього режиму, який прагне розтоптати мир в цілому світі і несе загрозу всьому людству.

Всеукраїнська Ради Церков і релігійних організацій

НА ЗАКАРПАТТІ ВІДСЛУЖИЛИ ЛІТУРГІЮ З ЧАШЕЮ, ЯКА НАЛЕЖАЛА ПРЕЗИДЕНТУ КАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ

З нагоди святкування 150-річчя від дня народження о. Августина Волошина 17 березня відбулася Архисерейська Божественна Літургія на місці його останнього служіння на Батьківщині, у селищі Великий Бичків. Про це повідомляє "Греко-Католицьке Закарпаття", передає "Еспресо.Захід".

На Божественній Літургії використовували чашу, що належала отцю Августину Волошину. Проповідь виголосив о. Франциск Онисько, протоігумен ЧСВВ.

В проповіді о. Франциск підкреслив вклад о. Августина у національне та духовне життя українського народу.

"Його життя та служіння були присвячені глибокій вірі, милосерддю та розумінню людських страждань. Також не можемо оминати і його внесок в розвиток Мукачівської греко-католицької єпархії, до якої він сам належав. У Великому Бичкові о. Августин знаходив нове духовне натхнення. Це місце, з його красивими природними ландшафтами та теплими, привітними людьми, стало для нього не лише місцем служіння, а й своєрідним духовним укріпленням", — йдеться у повідомленні.

Фото: «Фейсбук»
«Греко-Католицьке Закарпаття»
PISY

РОСІЙСЬКІ ВІЙСЬКА ГАДКИ НЕ МАЮТЬ, ЗА ЩО ВОЮЮТЬ

Війна росії проти України ніколи не була пов'язана з реальною загрозою безпеці з боку України чи НАТО.

Про це сказав голова Військового комітету НАТО, адмірал Роб Бауер під час 16-го щорічного Київського Безпекового Форуму, заснованого Фондом Арсенія Яценюка «Відкрий Україну».

«Ця війна ведеться тому, що президент путін боїться чогось набагато потужнішого, ніж будь-яка фізична зброя на землі, — демократії», — сказав він.

«Якщо Український народ матиме демократичні права, то незабаром і народ росії теж забажає справжніх демократичних прав. Ось про що ця війна насправді», — наголосив Роб Бауер.

Він зазначив, що у росії існує лише право сили, а верховенство права — лише фасад.

«Це — театр, який влаштувало керівництво, щоб обдурити людей і дати їм повірити, що вони також відіграють важливу роль», — підкреслив голова Військового комітету НАТО.

На думку Бауера, росія відчайдушно намагається створити образ сили, але демонструє лише слабкість.

«Не існує пропаганди такого масштабу, яка могла би приховати всі ті труни, які повертаються до рф. Не існує такої пропаганди, яка могла би знайти відповіді на питання родин загиблих солдатів», — сказав він.

«Як і жодна пропаганда не може приховати правди про те, що президент путін не досяг жодної зі своїх стратегічних цілей. А як би він їх досяг? російські війська гадки не мають, за що воюють. А ви знаєте, за що воюєте. Ви боретеся за саму цивілізацію», — підкреслив голова Військового комітету НАТО.

Він наголосив, що зараз настав вирішальний момент.

«І було би страшною історичною помилкою дати президенту путіну перемогти. Це було би для всіх нас небезпечно, тому що результат цієї війни впливатиме на долю всього світу», — резюмував він.

УГОРЩИНА БЛОКУЄ ПЕРЕДАЧУ ДОХОДІВ ВІД ЗАМОРОЖЕНИХ РОСІЙСЬКИХ АКТИВІВ УКРАЇНІ

(СКУ). — Угорщина планує заблокувати конфіскацію заморожених російських активів за кордоном для передачі Україні, повідомив в інтерв'ю з "DW" європейський дипломат на умовах анонімності. Відповідну пропозицію Єврокомісії планують розглянути на саміті лідерів Євросоюзу 21 березня у Брюсселі.

Більшість членів ЄС мають спільне розуміння того, що заморожені російські ресурси мають піти на оборонне фінансування для Збройних сил України. Втім, Угорщина виступає проти використання знерухомлених активів для цієї мети. У Будапешті вважають, що ці кошти мають піти «на все що завгодно, але не зброю для українців», каже джерело.

“Зараз Україна більше потребує грошей

на зброю, а, на жаль, не на відновлення. І ми прагнемо зробити все, щоб уникнути подальших руйнувань в Україні”, — сказав європейський дипломат.

Пропозиція Єврокомісії передбачає, що на купівлю зброї для ЗСУ мають бути спрямовані 90% доходів від заморожених російських активів. Про такий план 19 березня повідомив Жозеп Боррель. Водночас голова зовнішньополітичного відомства Євросоюзу висловив переконання, що хоч рішення і не ухвалить найближчим часом, його ініціатива дасть початок дискусіям з цього приводу.

70%, всіх заморожених на Заході російських активів зберігають в бельгійському центральному депозитарії цінних паперів “Euroclear” — це ресурси на 190 млрд. євро.

ТЕРОРИСТИЧНИЙ АКТ У ПІДМОСКОВ'І

(«ГУ»). — 22 березня у концертний зал «Крокус Сіті Гол» (місто Красногорськ поблизу москви) вдерлися «люди в камуфляжі» та відкрили вогонь з автоматичної зброї. Під час атаки пролунали вибухи, спалахнула масштабна пожежа. На цей час відомо про 137 загиблих та 152 постраждалих.

В історії з терористичним актом у підмосков'ї багато плям, але про наслідки та виклики варто говорити вже раз.

По-перше, кремль намагається всередині представити наявність «українського сліду», вдаючи те, що навіть за вуха не притягується. А от назовні буде розкручуватися тема «співчуття та симпатії», це не варто недооцінювати. Подивіться, як миттєво всі зреагували і порівняйте це з реакцією на останні російські удари по Україні. Тут є над чим поміркувати.

По-друге, кремль використовуватиме це як привід для активізації зв'язків по лінії спецслужб як із Заходом, так і незахідними країнами, наприклад, з Близьким Сходом, посилаючись на спільну терористичну загрозу і пропонуючи нові сфери співпраці. З Ізраїлем, до речі, так само. Це може обмежено спрацювати. По-третє, що б не говорили в кремлі, це удар по

його іміджу і по іміджу спецслужб, адже навіть після американських попереджень система не спрацювала ані на попередження, ані на швидку локалізацію тих, хто це здійснив. Фраза про «вікно на кордоні» взагалі кепська, адже означає, що після років війни ФСБ не може перекрити кордон для декількох терористів. Вразливість системи очевидна, голови полетять, які і коли — подивимося. Не виключено, що кремль використає цей терористичний акт для скасування мораторію на смертну кару для деяких категорій злочинців, адже рф більше не частина Ради Європи і взагалі не вважає себе європейською країною. Закручування гайок може і в цьому напрямку піти.

По-четверте, можна очікувати на перевірку і часткову зачистку мігрантів у рф з Центральної Азії і це буде шаленим ударом по російській економіці, що від них залежить.

По-п'яте, наші партнери можуть в цих умовах говорити з нами стосовно того, які наші дії можливі на російській території, побоюючись ескалації. Ми, звісно, маємо право на самооборону проти російської агресії, що не обмежується нашою територією відповідно до Статуту ООН, але наші партнери, можливо, захочуть не давати кремлю додаткових приводів.

І, нарешті, по-шосте, можна сперечатися, чи справжнім є взяття на себе відповідальності Ісламською державою.

Але, очевидно, що для частини мусульман війни в Афганістані, Сирії, Чечні тощо є складовими російської війни проти ісламу. Після дій Хамасу інші можуть сказати: «Якщо вийшло в них, то чому не може вийти в нас?». Очевидно, що той, хто це планував, може бачити це не як окремих терористичний акт, а як частину більш широкої історії. В цілому кремль спробує скористатися цим терактом для «закручування гайок» і подальшої демонізації нас всередині, але спробує викликати хвилю симпатії до себе і активізувати співпрацю по лінії боротьби з тероризмом назовні.

Водночас вразливості російських спецслужб в цій історії також очевидні, і це й надалі руйнуватиме імідж режиму.

Павло Клімкін, колишній міністр закордонних справ України

ОГОЛОШЕННЯ

Тел.: (416) 516-2443
Факс: (416) 516-4033
e-mail: homin@on.aibn.com

Driving Road to Professionalism

BOOK NOW!

Driving Fundamentals & Basics
Upgrades in today's controlled automotive environment

Order Online at: Amazon.ca

Stefan T. Sobolewski: 905-385-8332 or send an email: stefan.sobolewski.driving@gmail.com

Адвокати Тарас Грицина і Петро Гамівка

- ◆ Судові адвокати у справах заповітів і майна
- ◆ Купівля та продаж нерухомості
- ◆ Сімейне право
- ◆ Нотаріальні послуги

1081 Bloor St. W. #200
Toronto, ON M6H 1M5
Tel.: (416) 532-8006

SMITH MONUMENT COMPANY LIMITED

Заснована 1919 року

349 Weston Road (North of St. Clair) Toronto, Ontario M6N 3P7

Єдина в Онтаріо

українська фабрика пам'ятників

- Фабрика і вистава відкриті для публіки (понад 60 пам'ятників на виставі)
- Обслуговуємо всі цвинтарі Канади і США
- Наші висококваліфіковані виконавці мають понад 300 років досвіду
- Ввічлива і професійна обслуга
- Позагодинні зустрічі за домовленням
- Домашні зустрічі можливі

Звертайтеся до власника
Андрія Латишка:

416-769-0674 або 1-888-836-7771

Купівля та продаж нерухомості !

RE/MAX
Professionals Inc. Brokerage
Independently Owned and Operated
Tel: (416) 232-9000
Fax: (416) 232-1281

- Професійна допомога при купівлі та продажі будинків, квартир, бізнесів
- Допомога в отриманні mortgage
- Безкоштовні консультації

БОГДАН ПОПОВИЧ
Sales Representative

E-mail: bpopovych@trebnet.com

(Not intended to solicit agencies of any kind)

Cell: (416) 882-3490

ПОСТУП
українська радіопроеграма
Щонеділі 9-10 год. вечора
на хвилях FM 88,9
у прямому ефірі

www.cirvfm.com

Новини з України та світу
Інтерв'ю та дискусії

Замовляйте у нас музичні вітання

Слухайте і підтримуйте нас!
Розрахунковий рахунок #43282
у кредитовій спілці Будучність

Керівник і ведуча - Любомира Матвіяс

Tel. 647-550-5735

e-mail:
ukrradiofm@gmail.com

Steve M. Woloshyn

Sales Representative

Office: 905-565-9200
Fax: 905-565-6677 Cell:
416-823-5551

7045 Edwards Blvd.
Suite 401 Mississauga, ON L5S 1X2

www.SteveWoloshyn.com
Email:swoloshyn@trebnet.com

Пам'ятайте, що з кожного продажу я жертвую, у Вашому імені,
\$500 на Euromaidan для допомоги українським військовим.

FRIENDS OF UKRAINE DEFENSE FORCES DONATE TODAY

Будьмо в КОНТАКТ-і

ONTARIO: Thursday at 10:00 PM
Sunday at 3:00 PM
Tuesday at 8:00 AM

ALBERTA: Sunday at 10:00 AM

British Columbia: Sun 11:00 AM

Next GEN!

ON: Thu at 11:00 PM, Sat at 9:30 PM, Sun 4:00 PM

AB: Thu at 1:30PM, Sat. 1:30 PM BC: Sat at 11:00 AM

ALBERTA KONTAKT: AB: SUN 3:00 PM, Mon 8:00, Tue 3:00 PM

ON: TUES 7:00 AM BC: SAT 15:00

STUDIO@KONTAKT.CA

BCU Кредитова Спілка Будучність

ОСОБЛИВІ ВІДСОТКИ

5.25%*
13 місяців

CAD

4.00%**
12 місяців

USD

NEW MONEY ONLY

Завітайте до найближчого відділення КС Будучність або bcufinancial.com, щоб дізнатися деталі.

* Terms and conditions apply.

GIVE YOUR SAVINGS A BCU BOOST!

*GIC, TFSA, FHSA, RRSP & RRIF Savings Special**

НОВА
ВІДСОТКОВА
СТАВКА

5.40%
6 місяців

* Terms and conditions apply.

Христос Воскрес!

**Христос Воскрес - воскресне й Україна, постане із занепаду й руїн!
Воскресне її мова солов'їна і на весь світ лунатиме мов дзвін.**

We send warmest greetings to our community as we celebrate the Resurrection of Christ and wish everyone a safe and blessed Easter season!

Нехай Воскресіння Христове принесе нам всім надію на процвітання, мир і спокій у нашій Україні, світі та для нас усіх в цей надзвичайний час.
Ми молимося за Боже милосердя та за здоров'я всіх нас.

BCU Financial

Кредитова Спілка Будучність

Visit your local BCU Branch!

1-800-461-5941 • www.bcufinancial.com

Tel.: 416-516-2443

e-mail: homin@on.aibn.com

www.homin.ca